

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Право

Навчальний збір керівників обласних підрозділів міліції

▶ СТОР. 10

Повертаючись до надрукованого

«Жовтнева революція» в Угроїдах...

▶ СТОР. 12

Прем'єра

Фільм про богатиря Карпат Івана Силу їде по країні

▶ СТОР. 14

№ 206 (5706) СУБОТА, 2 ЛИСТОПАДА 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Привітання Голови Верховної Ради України Володимира РИБАКА

Дорогі друзі!

Прийміть мої сердечні вітання з нагоди Дня працівника соціальної сфери!

Відзначення цього свята є чудовою можливістю висловити слова вдячності людям, які обрали для себе нелегку, але вкрай шляхетну і важливу справу, що грунтується на засадах Добра і Милосердя. Ваша надзвичайно актуальна для будь-якої держави функція — щоденна підтримка тих, хто найбільше цього потребує, насамперед ветеранів, пенсіонерів, інвалідів, дітей-сиріт, інших соціально вразливих категорій громадян.

Сьогодні пріоритетними завданнями української влади є ефективна реалізація соціальної політики, формування стандартів європейського рівня життя, забезпечення гарантій дотримання конституційних прав наших співвітчизників на соціальний захист.

І саме на вас, шановні працівники соціальної сфери, ми покладаємо великі надії, адже від ваших фахової кваліфікованості, чуйності та вміння підставити своє плече іншому, відчути чужий біль залежить доля тисяч українських громадян. Часто саме ви стаєте тими людьми, які не просто допомагають, а й рятують життя. І це викликає величезну повагу в суспільстві.

Цього святкового дня щиро бажаю всім вам міцного здоров'я, щастя, родинного благополуччя, наснаги і нових здобутків в ім'я служіння найвищим гуманістичним ідеалам людства.

Завтра — День працівника соціальної сфери

Люди, які підтримують тих, кому найважче

Чи не найскладніше завдання для керівника Чорноострівського територіального центру Зінаїди Бандирської (ліворуч) **та соціального працівника Валентини Кашперовецької** (праворуч) **— то витримати екзамен на ерудицію та політичну зрілість від їхньої підопічної 86-річної Зінаїди Олексіївни Закриничної. У колишньої вчительки газети завжди під рукою, тож мусить хоч із кимось поділитися своїми думками.**

Фото Ірини КОЗАК.

Старість і хвороби скрізь страшні. А в селі все має особливі міру та ціну. Хтось же мусить і відро води принести, і дров нарубати, бо, як правило, в оселях найстарших людей далеко не завжди є газ. Та й від тих соток біля хати як відмовишся: не хочеш — мусиш хоч пару відер своєї картоплі, цибульки, моркви мати...

Ось тоді й можна по-справжньому оцінити те, що роблять соціальні працівники. Сьогодні Чорноострівський центр обслуговує дев'ятнадцять сільських рад із майже чотирма десятками сіл. Практично це половина Хмельницького району. Під його опікою перебувають понад 1,3 тисячі тих, кому наразі найважче в житті: одинокі люди похилого віку, інваліди, пенсіонери.

▶ СТОР. 6

ПОДІЇ

І вшановувати ветеранів, і розповісти молоді про війну

У Києві триває активна підготовка до ювілейної дати. Як уже повідомляв «Голос України», 6 листопада заплановано масштабні святкування 70-ї річниці визволення столиці нашої держави від фашистських загарбників.

Свято — особливе для всієї країни. Але найближче до серця його сприймають, звичайно, кияни. Адже саме цього дня сім десятків років тому війська 1-го Українського фронту під командуванням генерала Ватутіна визволили Київ від гітлерівських військ. Битва за Дніпро, як ще називають цю наступальну операцію, стала однією з найбільших битв у світовій історії. З обох сторін у ній узяли участь майже 4 мільйони осіб а фронт розтягнувся на 750 кілометрів. Далекого 1943-го ця подія стала одним із ключових моментів війни й довела всьому світу — фашизм буде переможено!

▶ СТОР. 8

Видають воду водіям вантажівок, які застрягли в пунктах пропуску

У міжнародних пунктах пропуску «Успенка» та «Новоазовськ» (Донецька область) застрягло близько сотні вантажних автомобілів. Це сталося після запровадження нових правил перевезення та страхування вантажів митними органами Російської Федерації.

Сусіди скасували дію так званих книжок міжнародних дорожніх перевезень, які спрощували бюрократичні процедури, і вимагають повний пакет документів: митний супровід, підтвердження оплати мита, податків, маршрут перевезень тощо. Тепер українські перевізники, для яких нововведення виявилося повною несподіванкою, матимуть додаткові витрати. І поки документи оформлюються, водії простоюють на кордоні.

▶ СТОР. 8

Звільнень і скорочень на «Азоті» поки що немає

На ПрАТ «Сєвєродонецьке об'єднання «Азот» поповзли чутки про майбутнє скорочення трудового колективу. Нині, наприклад, на підприємстві зупинено окремі виробництва. Однак голова правління ПрАТ Леонід Бугайов запевняє, що «жодних звільнень і скорочень немає». Тимчасовий простій потужностей пояснюється модернізацією і впровадженням нових технологій. Зокрема, ремонтують міжцехові загальнозаводські комунікації, що потребує зупинки виробництв. За словами Леоніда Бугайова, «на підприємстві зарплата виплачується в повному обсязі, зберігаються всі належні до зарплати надбавки й повний робочий тиждень, ніхто не йде у відпустку за свій рахунок», **передає наш власкор Алла АНТІПОВА.**

КОРОТКО

■ До 200-річчя Тараса Шевченка буде завершено видання дванадцятитомного повного зібрання його творів. Про це повідомив Президент України Віктор Янукович на засіданні Громадської гуманітарної ради, **інформує прес-служба глави держави.**

■ На спорудження Канівської гідроакумулюючої станції ПАТ «Укргідроенерго» отримає від кількох зарубіжних банків близько 800 мільйонів євро. Будівництво об'єкта розпочнеться у квітні 2014 року, **повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ На Рівненщині розпочала роботу безкоштовна багатоканальна гаряча телефонна лінія (0800500078) голови Рівненської ОДА Василя Берташа, за якою мешканці області можуть висловити йому свої проблеми та пропозиції, **передає наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

Кристали нового покоління для адронного колайдера створять українці *(Урядовий портал)*

Володимир РИБАК: «Парламент готовий якнайшвидше ратифікувати Угоду про асоціацію»

Якнайшвидше укладення Угоди про асоціацію відповідає спільним інтересам України і Європейського Союзу і з точки зору демократичного майбутнього нашої країни на основі спільних цінностей, і у більш широкому загальноєвропейському контексті. На цьому наголосив Голова Верховної Ради Володимир Рибак під час зустрічі з членами Бюро Парламентської асамблеї ЄВРОНЕСТ (ЄС — Східні сусіди).

Питання євроінтеграції об'єднали депутатів

Під час дискусії було обговорено питання щодо прогресу, якого досягла Україна в напрямку створення умов для підписання Угоди про асоціацію, співробітництва з Моніторинговою місією Європарламенту, стосовно практичної підтримки України з боку ЄС, а також ролі Європейського парламенту в прийнятті рішень щодо Угоди про асоціацію.

Зокрема, Голова Верховної Ради зазначив, що «у цей відповідальний для всього регіону «Східного партнерства» момент напередодні Вільнюського саміту Асамблея ЄВРОНЕСТ робить внесок у стратегічну дискусію щодо розвитку «Східного партнерства», готуючи відповідне послання від імені Бюро».

Голова Верховної Ради України Володимир Рибак і глава делегації Європарламенту в ПА ЄВРОНЕСТ Євгеній Кірілов.

В. Рибак повідомив, що українська сторона взяла до уваги підсумки дискусії на засіданні Ради ЄС у закордонних справах 21 жовтня, під час якої держави—члени ЄС визнали прогрес України у виконанні критеріїв підписання Угоди і окреслили останні питання, які необхідно розглянути до Вільнюського саміту.

Керівник парламенту підтвердив наміри України щодо підписання Угоди про асоціацію з ЄС 29 листопада у Вільнюсі, зазначивши, що необхідні кроки зроблено у тісній взаємодії з опозицією, громадянським суспільством, профільними структурами ЄС, Радою Європи та ОБСЄ. «Законопроекти з питань євроінтеграції об'єднали парламент», — наголосив В. Рибак і додав, що необхідні закони були ухвалені конституційною більшістю.

Голова Верховної Ради повідомив, що законопроект про вдосконалення виборчого законодавства, який враховує рекомендації Венеціанської комісії та ОБСЄ, перебуває у профільному комітеті. «Ми плануємо розглянути його на наступному сесійному тижні», — сказав він.

Стосовно реформи системи правосуддя В. Рибак зазначив, що «Верховна Рада має намір схвалити законопроект щодо реформування прокуратури у першому читанні до Вільнюського саміту».

Водночас керівник парламенту заявив, що «окрім прийняття тих чи інших законопроектів, українська сторона повинна забезпечити їхнє належне виконання», зауваживши: в цьому контексті підписання Угоди про асоціацію з ЄС розглядається лише як початок складного шляху докорінного реформування та модернізації України у відповідності до європейських стандартів.

Торкаючись питання співробітництва з Моніторинговою місією Європейського парламенту, Голова Верховної Ради високо оцінив внесок Місії Кокса—Кваснєвського у підтримання конструктивного діалогу між Україною та ЄС. У цьому контексті він зазначив, що Верховною Радою буде розглянуто відповідно до вимог Регламенту закон, котрий дозволить ув'язненим у виключних випадках виїжджати за кордон для лікування.

«Відповідні дії будуть здійснені, враховуючи необхідність забезпечення прогресу, до Саміту «Східного партнерства» у Вільнюсі та очікуваного звіту Місії в Європарламенті 14 листопада», — сказав він.

Це лише початок складного шляху

В. Рибак заявив, що підписання Угоди про асоціацію — це важливий крок, але не менш важливим є початок тимчасового застосування Угоди. «Розглядаю підписання Угоди про асоціацію і нинішню активну роботу з виконання відповідних критеріїв як початок складного шляху», — підкреслив він.

За його словами, перший етап функціонування поглибленої і всеохоплюючої зони вільної торгівлі між Україною та ЄС супроводжуватиметься певними втратами і стресами для української економіки.

У цьому контексті, зазначив він, Україні важливо отримати від ЄС адекватну фінансову, експертну і технічну підтримку на потреби виконання Угоди. «З урахуванням наявних реалій сподіваюся, що підтримка ЄС буде підтверджена і в практичній площині», — сказав В. Рибак.

Керівник парламенту окреслив конструктивні напрями, за якими Україна співпрацюватиме з ЄС:

— сприяння відновленню співробітництва між Україною і МВФ;

— підвищення програм фінансової та технічної допомоги, розблокування програм бюджетної підтримки ЄС;

— надання Україні вже погодженої макрофінансової допомоги ЄС;

— ширше відкриття ринків для товарів та послуг з України у контексті можливих подальших обмежень для нашої продукції з боку Митного союзу.

Водночас, сказав він, Україна вважає необхідним подальший конструктивний розвиток економічних відносин з Росією та іншими країнами Митного Союзу в дусі добросусідства та взаємоповаги.

Підтримка з боку європейських структур зростає

Також В. Рибак заявив, що український парламент готовий якнайшвидше ратифікувати Угоду про асоціацію з Євросоюзом. Адже оперативність започаткування тимчасового застосування Угоди залежатиме від швидкої її ратифікації Верховною Радою.

У свою чергу, члени Бюро ПА ЄВРОНЕСТ відзначили вагомий прогрес України на шляху до євроінтеграції. Зокрема, глава делегації Європарламенту в ПА ЄВРОНЕСТ Євгеній Кірілов підкреслив, що підтримка України на цьому шляху з боку європейських структур неухильно зростає. «Очевидне значний збіг бачення перспективи в Україні та Брюсселі», — додав він.

Члени Бюро також заявили про подальшу підтримку України, у тому числі у частині виконання Торговельної угоди в разі підписання Угоди про асоціацію, та побажали успіху українському народу на Вільнюському саміті.

Голова Верховної Ради високо оцінив відвертий діалог з членами Бюро ПА ЄВРОНЕСТ і висловив сподівання, що розмова сприятиме подальшому поглибленню відносин між Україною та ЄС. Він також зазначив, що українська влада вживає заходів до подальшого сприяння розвитку бізнесу на території нашої країни, поліпшенню інвестиційного та податкового клімату. «Українському народу потрібні європейські стандарти життя. Ми сподіваємось на вашу підтримку», — сказав він.

Прес-служба Верховної Ради України.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ДОСЛІВНО

Голова Верховної Ради Володимир РИБАК: «Сьогодні навколо стратегічного вибору на користь євроінтеграції України існує широкий політичний консенсус, тому можу запевнити вас у готовності українського парламенту якнайшвидше ратифікувати Угоду».

ПРИВІТАННЯ

Працівникам залізничного транспорту України

Шановні друзі!

Щиро вітаю вас із професійним святом — Днем залізничника.

Для розвитку економіки нашої держави необхідна потужна транспортна галузь. Саме завдяки наполегливій праці залізничників стабільно працюють вітчизняні підприємства, установи та організації, збільшуються обсяги пасажирських і вантажних перевезень, відкриваються нові швидкісні маршрути, будуються вокзали.

Активно оновлюється рухомий склад, упроваджуються нові технології, які відповідають європейським нормам і стандартам, що забезпечить входження наших сталевих магістралей до системи міжнародних транспортних коридорів.

Переконаний, що професіоналізм та відповідальність залізничників і надалі сприятимуть зміцненню економічного потенціалу країни.

Бажаю вам міцного здоров'я, добробуту, невичерпної енергії та трудових звершень.

Голова Верховної Ради України
Володимир РИБАК.

Переможців у п'яти одномандатних округах сподіваються оголосити до кінця року

Днями відбулася зустріч голови Центральної виборчої комісії Михайла Охендовського з главою Представництва Європейського Союзу в нашій країні Яном Томбінським та Надзвичайним і Повноважним Послом США в Україні Джеффрі Р. Пайєттом. Про це повідомляє відділ взаємодії зі ЗМІ секретаріату ЦВК.

Зокрема, М. Охендовський підкреслив, що комісія продовжує робити все необхідне для проведення виборчого процесу в п'яти одномандатних округах. «Для нас найбільше значення має навіть не конкретний день голосування, а той факт, що ця дата була встановлена широким консенсусом всіх політичних сил, присутніх в парламенті, — зазначив він. — Ми зробимо все, щоб унеможливити ті прикрі випадки, які мали місце під час волевиявлення 28 жовтня минулого року. Комісією буде задіяно всі ресурси і засоби правового регулювання».

Він висловив сподівання, що ЦВК оголосить результати цих виборів до кінця нинішнього року, як це передбачено законом і запевнив співрозмовників у твердому намірі комісії провести виборчий процес відповідно до українського законодавства та міжнародних стандартів.

Висловлюючи своє бачення майбутнього чинного Закону «Про вибори народних депутатів України», голова Центрвиборчкому підкреслив, що Верховна Рада мала б приділити найсерйознішу увагу змінам, які пропонують внести до нього у своїх висновках Венеціанська комісія та Бюро демократичних інституцій та прав людини ОБСЄ.

А що стосується Закону «Про вибори Президента України», котрий був ухвалений конституційною більшістю в парламенті, то тут, за його словами, ситуація — протилежна. Адже цей законодавчий акт отримав позитивну оцінку українського суспільства, офіційних спостерігачів і міжнародної спільноти за підсумками виборів 2010 року. «Ми вперше за роки незалежності отримали шанс, який не маємо права втратити — двічі поспіль провести дві виборчі кампанії за одним і тим самим законом», — наголосив М. Охендовський.

Також він звернув увагу на те, що одним із головних завдань комісії є вирішення питання виділення необхідних асигнувань у державному бюджеті на 2014 рік для проведення низки закупівель, пов'язаних із підготовкою президентських перегонів 2015 року.

Крім того, голова ЦВК вважає Виборчий кодекс, проект якого вже напрацьовано, прогресивним документом, а його ухвалення — черговим кроком у розвитку виборчого законодавства України.

Глави дипломатичних місій висловили впевненість у подальшому розвитку двостороннього співробітництва між Представництвом Європейського Союзу, Посольством США в Україні та Центральною виборчою комісією. До того ж було надано позитивну оцінку переговорам, які найближчим часом мають завершитися підписанням нового Протоколу про співпрацю між Міжнародною фундацією виборчих систем (IFES) і ЦВК.

ДОСЛІВНО

Голова Центрвиборчкому Михайло ОХЕНДОВСЬКИЙ:

«Виборчий кодекс навряд чи вирішить проблему стабільності виборчого законодавства. Тому необхідно напрацювати та перевірити практикою зміни до законів про вибори народних депутатів, а особливо — про місцеві вибори».

Окрім прийняття тих чи інших законопроектів, українська сторона повинна забезпечити їхнє належне виконання

Підбили підсумки роботи екологічної інспекції

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Представники **Комітету Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи** взяли участь у розширеному засіданні колегії Державної екологічної інспекції. На ній обговорювали підсумки роботи екологічної інспекції та її територіальних органів за дев'ять місяців поточного року.

За словами народного депутата голови підкомітету з питань державного моніторингу навколишнього природного середовища Володимира Чуба, комітет і Держекоінспекція активно співпрацюють, зокрема, щодо розгляду звернень громадських організацій та громадян, які надходять у великих кількостях з усіх регіонів країни.

Він також звернув увагу присутніх на те, що за активної участі Держекоінспекції, за період звітування, комітетом розглянуто близько 20 листів Рахункової палати, 200 звернень громадян і громадських організацій. Спільно було також організовано та проведено парламентські слухання «Про стан, заходи та перспективи подолання наслідків Чорнобильської катастрофи»; виїзні засідання комітету до Славутича Київської області, Кривого Рогу Дніпропетровської області, Івано-Франківська, Мелітополя Запорізької області. А також проведено комітетські слухання «Про екологічні проблеми видобування сланцевого газу в Україні», на яких детально розглядались питання екологічної безпеки зазначених регіонів.

Особливо В. Чуб акцентував увагу на участі Держекоінспекції при розгляді комітетом понад 170 законопроектів, які законодавчо врегульовують проблемні питання у галузі здійснення державного нагляду за додержанням вимог законодавства у сфері охорони навколишнього природного середовища та сприяють більш дієвому контролю Держекоінспекції щодо екологічної безпеки у всіх сферах господарської діяльності.

Зокрема, йдеться про прийняті Верховною Радою 10 жовтня 2013 року у першому читанні проекти законів про внесення змін до Водного і Земельного кодексів щодо земель водного фонду (реєстр. №2183а), яким передбачається можливість встановлення меж прибережних захисних смуг водних об'єктів без розроблення окремих проектів землеустрою. Адже розробка таких проектів потребує додаткових коштів і часу. Про внесення змін до статті 12 Закону «Про екологічний аудит» щодо об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку (реєстр. №2053а), яким посилюються вимоги стосовно проведення обов'язкового екологічного аудита підприємств, що становлять підвищену екологічну небезпеку.

ДОВІДКОВО

Змінами до частини третьої статті 12 Закону «Про екологічний аудит» уточнюються випадки здійснення обов'язкового екологічного аудита. Зокрема, до переліку таких випадків пропонується включити такі: «виведення з експлуатації об'єктів»; «ліквідація юридичної особи, яка володіє чи користується об'єктами або провадить види діяльності, що становлять підвищену екологічну небезпеку».

Йшлося також про проект закону про внесення змін до статті 5 Закону «Про судовий збір» щодо звільнення від сплати судового збору Державної екологічної інспекції (реєстр. №2873). Адже Держекоінспекції та її територіальним органам за подання позовів про відшкодування збитків, завданих державі минулого року, необхідно було сплатити з державного бюджету судовий збір в сумі близько 24,5 млн. грн. Водночас у державному бюджеті ні торік, ні цього року видатки на сплату судового збору не передбачені. З огляду на це **Комітет з питань податкової та митної політики** й рекомендував ухвалити цей проект за основу.

За повідомленням інформаційного управління апарату Верховної Ради.

ФОТОФАКТ

Севастополь став одинадцятим містом, у якому з ініціативи Всеукраїнського комітету захисту української мови «Навчи друга говорити українською мовою» відкрито безплатні курси рідної мови. На першому занятті в Севастополі побував голова комітету, народний депутат України Олесь Доній.

Фото Миколи МАГДИЧА.

«Свобода» вимагає обґрунтувати збільшення видатків на будівництво «Охматдиту»

Народні депутати України від фракції «Свобода» Олег Гелевей та Олег Осуховський відвідали засідання Кабінету Міністрів, яке відбулося 30 жовтня 2013 року. Коментуючи його перебіг, Олег Гелевей зазначив, що депутати-свободівці ініціюватимуть створення тимчасової слідчої комісії з розслідування зловживань під час будівництва лікувально-діагностичного комплексу «Охматдит».

На засіданні урядовці, зокрема, ухвалили рішення про збільшення майже на 700 млн. грн. кошторисної вартості будівництва сучасного лікувально-діагностичного комплексу «Національна спеціалізована дитяча лікарня «Охматдит»; про спрямування майже 300 млн. грн. Міністерству внутрішніх справ для створення та роботи єдиного державного демографічного реєстру населення за рахунок зменшення видатків на проведення Всеукраїнського перепису населення; щодо передання Московському патріархату приміщень корпусу хірургічної лікарні, що перебуває на балансі державного підприємства «Дорожня станція переливання крові Південно-Західної залізниці» у Києві по вулиці Пимоненка, 8. Також схвалено Державну цільову програму розвитку аеропортів на період до 2023 року, яка передбачає залучення інвестицій на розвиток вітчизняних аеропортів в сумі 15,3 млрд. грн.

Свободівець Олег Гелевей під час обговорення критикував розпорядження Кабміну щодо збільшення кошторисної вартості будівництва сучасного лікувально-діагностичного комплексу «Охматдит». «Без будьяких фінансово-економічних розрахунків майже на 700 млн. збільшується кошторисна вартість будівництва нового корпусу дитячої лікарні «Охматдит». При цьому загальна площа будівлі не змінюється. Це ознака корупційної схеми з відмивання сотень мільйонів гривень», — наголосив депутат-націоналіст.

Парламентарій також звернув увагу присутніх, що у Верховній Раді зареєстровано законопроект щодо збільшення акцизу на пиво і спрямування додатково отриманих коштів на будівництво лікарні «Охматдит». «Депутати всіх фракцій ініціювали цей законопроект, однак так звана більшість свідомо затягує розгляд документа. Як народний депутат я ініціюватиму створення тимчасової слідчої комісії з розслідування зловживань під час будівництва сучасного лікувально-діагностичного комплексу лікарні «Охматдит», — наголосив він.

Прес-служба ВО «Свобода».

Друкується за квотою Комітету Верховної Ради з питань охорони здоров'я.

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про внесення змін до деяких законів України щодо скорочення кількості документів для отримання державної допомоги при народженні дитини

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 102; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78; 2009 р., № 7, ст. 70; 2010 р., № 8, ст. 53):

1) частину першу статті 10 доповнити словами «який постійно проживає разом з дитиною»;

2) у статті 11:

після частини першої доповнити чотирма новими частинами такого змісту:

«Для призначення допомоги при народженні дитини до органу праці та соціального захисту населення за умови пред'явлення паспорта або іншого документа, що посвідчує особу, та свідоцтва про народження дитини подається заява одного з батьків (опікуна), з яким постійно проживає дитина.

Заява складається у довільній формі із зазначенням даних для реєстрації місця проживання дитини.

Даний перелік документів є вичерпним.

Орган праці та соціального захисту населення за місцем проживання одного з батьків (опікуна), з яким постійно проживає дитина, або за місцем народження дитини після звернення одного з батьків (опікуна) за призначенням допомоги при народженні дитини:

самостійно отримує від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, установ, з державних реєстрів та в порядку обміну інформацією всі необхідні відомості для призначення такої допомоги;

направляє центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері реєстрації фізичних осіб, дані для реєстрації місця проживання дитини, що зазначила особа, яка звертається за допомогою».

У зв'язку з цим частини другу - п'яту вважати відповідно частинами шостою - дев'ятою.

2. Статтю 6 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 15, ст. 232; із змінами, внесеними Законом України від 5 липня 2012 року № 5088-VI) після частини четвертої доповнити новою частиною такого змісту:

«Реєстрація місця проживання новонародженої дитини здійснюється також на підставі направлених органами соціального захисту населення даних, що зазначив законний представник, з яким постійно проживає дитина, у заяві про призначення допомоги при народженні дитини».

У зв'язку з цим частини п'яту - восьму вважати відповідно частинами шостою - дев'ятою.

ІІ. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
10 жовтня 2013 року.
№ 644-VII.

Опозиція проголосує за ініціативу Лабунської

Опозиція готова підтримати законопроект про лікування ув'язнених за кордоном, автором якого є позафракційний народний депутат Анжеліка Лабунська. Про це під час брифінгу повідомив голова фракції «Батьківщина» Арсеній Яценюк. За його словами, якщо даний законопроект буде проголосований у парламенті, то опозиція не наполягатиме на розгляді проекту, внесеного трьома опозиційними фракціями.

А. Яценюк повідомив, що фракція «Батьківщина» провела консультації з фракціями «УДАР» та «Свобода» щодо підтримки законопроекту. «І це є спільна позиція трьох опозиційних фракцій», — сказав він. Водночас депутат нагадав, що місія Європарламенту у складі Пета Кокса й Александра Квасневського визначила законопроект Лабунської найкращою основою для вирішення питання щодо звільнення Тимошенко. Нагадаємо, що й сама Юлія Володимирівна закликає своїх соратників підтримати цей законопроект.

Наразі законопроектом передбачено доповнити ст. 84 Кримінального кодексу новими положеннями, що «в разі неможливості отримання належного лікування і медичної допомоги в пенітенціарних закладах і установах охорони здоров'я України, особи, засуджені до позбавлення волі, мають право на лікування за кордоном».

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Розділення побутових відходів стане обов'язковим

Народний депутат Віктор Балога (позафракційний) нещодавно зареєстрував у парламенті законопроект «Про внесення змін до Закону України «Про відходи» (щодо запровадження заставних цін на зворотну тару для рідких харчових продуктів та прискорення введення обов'язкового роздільного збирання відходів). Нині цей документ перебуває на опрацюванні в Комітеті Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи.

Законопроектом пропонується запровадити з першого січня 2015 року систему заставних цін на полімерну та скляну тару. Порядок її функціонування визначатиметься Кабінетом Міністрів. Зокрема, передбачається, що вартість тари буде закладена в ціну напою, а споживач матиме право на отримання заставної ціни в грошовому виразі або ж на зменшення вартості покупки в закладі торгівлі на цю суму. У подальшому вироби із скла підлягатимуть повторному обігу, а полімерна зворотна тара перероблятиметься у встановленому порядку.

Також передбачається з січня 2015 року введення обов'язкового роздільного збирання сміття і скорочується з 2018 року до 2015 року термін, після якого забороняється захоронення неперероблених побутових відходів.

В. Балога зазначив, що роздільне збирання побутових відходів у більшості країн є обов'язковим як для громадян, так і для підприємств, котрі займаються збиранням, транспортуванням, переробкою та утилізацією сміття. Натомість в Україні така вимога в чинному законодавстві взагалі відсутня, а в Законі «Про відходи» міститься заборона захоронення неперероблених побутових відходів тільки з 2018 року.

Як йдеться у пояснювальній записці, основну масу відходів поліетилентерефталату (ПЕТ) становлять пляшки. На сьогодні в Україні переробляється понад 10 тисяч тонн ПЕТ грануляту на місяць. Левова частка цієї маси матеріалу у вигляді пляшок потрапляє на прилавки магазинів, а отже, із часом стає відходами. Тільки незначна їх частина переробляється. Решта, в кращому разі, осідає на полігонах і сміттєзвалищах.

ДОВІДКОВО

За даними Державної служби статистики, торік в Україні утворилося 450,7 мільйона тонн відходів. Із них 8 мільйонів тонн — відходи, що додають українські домогосподарства, велику частку яких становлять тара від харчових продуктів переважно з поліетилентерефталату (ПЕТ-пляшки) та інших полімерів, упаковки. Також значний обсяг таких відходів, які могли б використовуватись повторно, становить скляна тара.

Що стосується скляної тари, то в структурі собівартості виробництва скла чверть витрат — плата за енергоносії, вартість яких постійно зростає. Виготовлення нової скляної пляшки коштує виробнику близько 0,7 гривні. А вартість пляшки для виробника напоїв, за умови її повторного обігу, становить від 0,2 до 0,36 гривні. Незважаючи на це, вітчизняні виробники нині використовують тільки 10—20% вторинного скла в загальному обсязі сировини, водночас як у об'єднаній Європі цей показник удвічі—втричі більший.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Державна цільова програма розвитку аеропортів передбачає залучення 15,3 млрд. грн. інвестицій

Уряд Польщі допомагатиме підприємствам, які потрапили у кризове становище, зберегти робочі місця. Відповідний закон про охорону робочих місць на підприємствах, які потерпають від кризи, підписав президент Польщі Броніслав Коморовський *(Укрінформ)*

Інспекція Королівської Тайської армії розпочала технічне приймання першої партії основних бойових танків «Оплот» у кількості п'яти машин, виготовлених на ДП «Завод імені Малишева» (Харків) у рамках контракту з тайським замовником, *повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в прес-службі держконцерну «Укроборонпром»*

Відносини з Росією активно розвиватимуться

І парламентам обох країн судилося відіграти в цьому процесі важливу роль

У Москві відбулася міжнародна конференція «20 років Раді Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації: міжпарламентський вектор взаємодії держав—учасниць Співдружності Незалежних Держав». Участь в її роботі брала і делегація Верховної Ради України на чолі з народним депутатом Сергієм Гриневецьким (на знімку)***, головою постійної парламентської делегації в Міжпарламентській Асамблеї СНД.***

Сергій Гриневецький передав учасникам конференції привітання Голови Верховної Ради з приводу 20-річчя Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації та взяв участь у роботі міжнародного форуму парламентаріїв, де виступив з доповіддю.

«Сама історія Ради Федерації відбиває складні процеси становлення парламентаризму не тільки в Росії, а й в інших нових державах, створених після розпаду СРСР. Драматичні події осені 1993 року продемонстрували необхідність створення механізму правових утримань і противаг, які забезпечували б політичну стабільність у державі й були гарантією від деструктивного протистояння різних гілок влади», — сказав С. Гриневецький.

Водночас він відзначив, що в Україні уважно вивчають політичні процеси в Росії. Адже, незважаючи на те, що системи двох країн розвиваються у різних напрямах, у них є одна схожа риса — прагнення знайти баланс між політико-партійним представництвом і представництвом регіонів.

«Рада Федерації стала не тільки голосом регіонів Росії, а й багато в чому гарантувала стабільну роботу Федеральних Зборів, безперервність і наступність законодавчого процесу, конституційну цілісність», — сказав парламентарій. Особливо, за словами політика, варто відзначити роль, яку сьогодні отримують законодавчі органи влади у розв'язанні зовнішньополітичних проблем. Адже можна впевнено сказати, що інститути міжпарламентського співробітництва СНД, насамперед Міжпарламентська Асамблея, виступають нині основними каналами парламентської дипломатії на пострадянському просторі.

«Сьогодні ми всі є свідками неоднозначності й суперечливості інтеграційних процесів, запеклих суперечок про майбутнє відносин у контексті намірів України підписати Угоду про асоціацію з Європейським Союзом. Разом з тим, доводиться визнати, що в дискусії навколо вибору України на користь того чи іншого вектора інтеграції, незважаючи на використання економічних аргументів, набагато більше політики, ніж власне економіки. І причину цього треба шукати в дефіциті довіри, який утворився у відносинах наших країн останнім часом», — сказав С. Гриневецький. Як приклад він навів численні підписані, але так і нереалізовані угоди й меморандуми, що стосуються різних сфер науково-технічного та економічного співробітництва. А також ситуацію, пов'язану з реалізацією Будапештського Меморандуму від 5 грудня 1994 року «Про гарантії безпеки у зв'язку із приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї».

«Ще три роки тому, 6 липня 2010 року, 345 депутатів проголосували за постанову Верховної Ради «Без'ядерному статусу України — реальні гарантії», у якій звернулися до законодавчих органів США, Великої Британії, Франції, Росії та Китаю з закликом юридично закріпити домовленості з Україною. Це звернення було прийняте незабаром після підписання Харківських угод і ухвалення закону, згідно з яким проголошувалося проведення політики позаблоковості. Однак рішення від країн-гарантів так і не надійшло, причому, від усіх. Разом з тим, на мою думку, укладання такої угоди багато в чому сприяло б істотному поліпшенню відносин між нашими країнами. Тим паче, що є приклади конструктивного україно-російського співробітництва в рамках Співдружності незалежних держав», — відзначив С. Гриневецький.

Так, за словами народного обранця, завдяки Міжпарламентській Асамблеї СНД ми маємо унікальний майданчик для обміну досвідом законотворчості, підготовки модельних законів, особливо в сфері безпеки, протидії новим загрозам і викликам. Водночас, зазначив депутат, не варто заплющувати очі на те, що в нашому міжпарламентському співробітництві залишається чимало проблем. І частина з них виникла недавно — під впливом економічних і політичних процесів, що відбуваються в країнах СНД.

Так, в економічній сфері дедалі очевиднішим стає те, що більшість держав Співдружності поступово віддаляються одна від одної.

Такий стан, упевнений С. Гриневецький, пояснюється не тільки орієнтацією пострадянських країн на різновекторні моделі економічного розвитку, а й переорієнтацією зовнішньоекономічних зв'язків на партнерів за межами СНД, насамперед, на зростаючі ринки країн Азії, Африки та Латинської Америки. Загалом діяльність Міжпарламентської Асамблеї дедалі більше розвивається в руслі загальносвітових тенденцій підвищення ролі регіональних структур у міжнародній політиці, економіці та гуманітарній сфері.

«Хотів би в цьому контексті згадати ще один важливий момент. Ще у вересні 2004 року Радою голів урядів країн Співдружності було затверджено Концепцію міжрегіонального і прикордонного співробітництва держав—учасниць СНД, де визначено основні напрями і види міжрегіонального співробітництва, а також заходи для його стимулювання. Але, як це почасти буває, якісний документ не знайшов належного втілення в житті, за винятком нехай недовговічного, але ефективного співробітництва регіонів України й Росії в рамках створеного 2003 року в Одесі Постійно Діючої Робочої Наради глав регіонів України і Росії «Співдружність регіонів», — сказав депутат.

На його думку, цьому багато в чому посприяв і той факт, що співголовою цієї організації з російського боку був губернатор Орловської області Єгор Строєв, який до цього очолював Раду Федерації. Водночас парламентарій додав: «Очевидно, назрів момент вивести міжрегіональне співробітництво усередині СНД на якісно новий рівень координації та взаємодії. Може йтися про створення Міжрегіональної асамблеї СНД — консультативного органу, до якого на добровільній основі входили б адміністративно-територіальні одиниці країн—членів Співдружності».

ДОСЛІВНО

Народний депутат Сергій Гриневецький:

«Активізація міжрегіонального співробітництва, на мою думку, дасть змогу не тільки поглибити відносини між державами, а й зняти напруження в міжетнічних і міжконфесійних відносинах, яке, на жаль, ми можемо спостерігати в деяких регіонах наших країн».

Рада Федерації, що представляє інтереси областей, країв і республік Росії, могла би посприяти в реалізації цієї ідеї, сказав народний депутат. Він упевнений: незважаючи на тимчасові проблеми, відносини України і Росії активно розвиватимуться, і парламенти обох країн належить відіграти в цьому процесі важливу роль.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Латиші одягли наших баб

У Дніпропетровську тривають Дні Латвії, присвячені 95-річчю республіки, яке відзначається 18 листопада. На урочистому відкритті заходів були присутні Президент Латвії 1993—1999 років Гунтіс Улманіс, Президент України (1994—2005) Леонід Кучма, Надзвичайний і Повноважний Посол Латвії в Україні Аргіта Даудзе, голова обласної ради Євген Удод і міський голова Дніпропетровська Іван Куліченко.

«У недалекому радянському минулому ми дуже хотіли потрапити до Прибалтики, тому що, по-перше, з розмов знали, що це — Європа, по-друге, хотіли придбати там якісні товари. Латвійські сардини досі найкращі, — розповів Леонід Кучма. — Нам є чого вчитися в латвійського народу». «Для нас дуже важливий досвід Латвії у взаєминах з Євросоюзом, досвід роботи бізнесу», — запевнив Євген Удод. Цими днями у Дніпропетровській торгово-промисловій палаті організували Біржу ділових контактів підприємців двох країн, дискусію «Латвія — Україна в Європі» і круглий стіл етнографів та археологів «Камінь у культурі Латвії й України». А в Дніпропетровському національному історичному музеї імені Яворницького представили малюнки педагога й історика Йоганна Крістофа Бротце та народні костюми Латвії. Символічно в цей одяг вбрали знаменитих скіфських кам'яних баб.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фото прес-служби облради.

Сім мільйонів євро — на розвиток об'єктів інфраструктури

Нова фаза проекту «Сприяння розвитку соціальної інфраструктури» реалізовуватиметься в сільській місцевості Вінницької, Кіровоградської та Львівської областей. Проект діє на кошти гранту уряду Німеччини й передбачає співфінансування у розмірі 20 відсотків від місцевих громад та 80 відсотків — з банку KfW. Цього разу обсяги його фінансування — сім мільйонів євро.

Договір про продовження проекту підписали днями у Києві міністр соціальної політики Наталія Королевська, директор українського бюро Німецького державного банку розвитку KfW Гуннар Вельцхольц і виконавчий директор фонду соціальних інвестицій Віктор Мірошниченко.

У рамках проекту здійснюватимуться заходи з реконструкції об'єктів соціальної інфраструктури, шкіл та дитячих садків, закладів базового медичного обслуговування, систем водопостачання та водовідведення тощо. Впровадженням інвестицій займатиметься Український фонд соціальних інвестицій.

«Для нас продовження співпраці — це передусім впровадження нових стандартів та європейської якості у наданні послуг у соціальній сфері», — стверджує міністр соціальної політики Наталія Королевська.

З 2005 року німецький уряд у рамках проекту «Сприяння розвитку соціальної інфраструктури» вже надав 17,1 млн. євро грантових коштів на реконструкцію шкіл, дитсадків, доріг, водопроводів тощо.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

Міжнародні перевізники зазнають збитків через російських митників (Укрінформ)

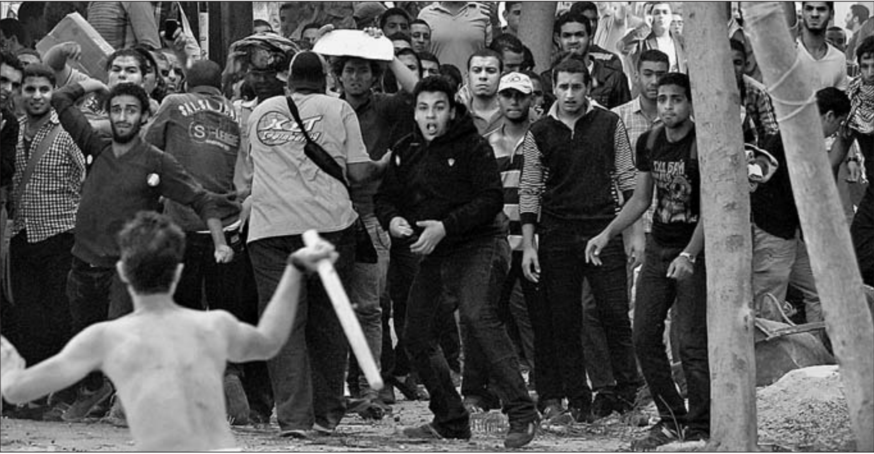
Продовжуємо розмову

Київ заявив про продовження діалогу з «Газпромом» щодо боргу за газ.

Міністр енергетики України Едуард Ставицький у п'ятницю повідомив, що «Нафтогаз України» продовжує переговори з врегулювання заборгованості — 882 млн. доларів за серпневі поставки.

«Домовимося, ми завжди розраховувалися за свої борги, наші колеги працюють, потім ми все офіційно оголосимо», — сказав він, **передає «Прайм»**.

У четвер заступник голови правління «Нафтогазу» Вадим Чупрун заявив, що до рішення питання щодо заборгованості компанії підключилася українська влада. Раніше заступник голови правління «Газпрому» Валерій Голубєв повідомив, що відповідно до умов контракту російський холдинг має право вимагати від української сторони передоплату за газ вже у листопаді.

ФОТОФАКТ

Маніфестація з вимогою звільнити заарештованих студентів відбулася на території каїрського університету Аль-Азхар і переросла у відкриті сутички з поліцією.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Сноуден погодився дати показання у справі про прослуховування

Екс-співробітник ЦРУ Едвард Сноуден готовий дати в Німеччині показання у справі про прослуховування американськими спецслужбами телефону канцлера ФРН Ангели Меркель. Це підтвердив депутат німецького Бундестагу Ханс-Крістіан Штрьобеле, що побував напередодні у Москві.

За даними німецьких ЗМІ, через Штрьобеле Сноуден передав відповідний лист німецькому уряду, парламенту та генпрокуратурі. Зустріч, стверджують журналісти, тривала три години й проходила в обстановці суворої таємності. Співробітники російських спецслужб забрали співробітників ЗМІ з готелю й на мікроавтобусі з тонованим склом відвезли в невідоме місце.

Бесіда Штрьобеле, який є членом парламентського комітету з контролю над діяльністю спецслужб, з екс-співробітником ЦРУ була присвячена обговоренню умов, на яких він може дати показання в рамках розслідування діяльності у ФРН спецслужб США. Зокрема, депутат розповів екс-співробітникові ЦРУ про існуючі можливості приїхати в Німеччину без ризику бути виданим США. Запит про видачу Сноудена у випадку його появи на території ФРН американська влада вже досить давно направила до Берліна.

За словами Штрьобеле, Сноуден висловив принципову готовність поспілкуватися зі співробітниками генпрокуратури ФРН або парламентської комісії, яка, швидше за все, буде створена в ході надзвичайної сесії Бундестагу 18 листопада, **передає «РИА «Новости»**.

Як уже повідомляв «Голос України», інформація про те, що спецслужби США могли прослуховувати мобільний телефон Ангели Меркель та інших світових лідерів, з'явилася минулого тижня. Німецькі журналісти навіть припустили, що устаткування, призначене для перехоплення телефонних розмов, розміщене на даху будинку американського посольства в Берліні.

А влада Німеччини заявила про готовність вислати із країни деяких американських дипломатів, якщо підтвердиться інформація, що вони вели прослуховування телефонних розмов. «Цілком очевидно, що якщо хтось зі співробітників посольства або яких-небудь інших установ причетний до цієї справи, його буде покарано. Якщо йдеться про дипломата, то він буде висланий із країни», — заявив міністр внутрішніх справ ФРН Ханс-Петер Фрідріх.

Незабаром американські ЗМІ повідомили, що американський президент Барак Обама віддав наказ припинити цю програму. При цьому самі американські спецслужби спростовували дані про те, що вони прослуховували розмови світових лідерів. Із прослуховування, за розпорядженням президента США, також були зняті штаб-квартира ООН у Нью-Йорку, офіси Всесвітнього банку та МВФ.

Тим часом учора стало відомо, що розвідка США також прослуховувала телефонні розмови високопоставлених чиновників Японії. Як повідомили місцеві ЗМІ з посиланням на представника американських спецслужб, для шпигунства використовуються посольства США у світі й американські військові бази. Представник спецслужби підтвердив, що в Японії існує кілька точок, призначених для прослуховування телефонних розмов.

При цьому він зазначив, що «США, Великобританія, Австралія, Канада, Нова Зеландія не ведуть розвідувальної діяльності одне проти одного». Так склалося в ході Другої світової війни, коли ці країни були союзниками.

Водночас Японія, як і Німеччина, незважаючи на союзницькі відносини зі США в післявоєнний період, є об'єктами для розвідувальної діяльності.

Учора держсекретар США Джон Керрі вперше офіційно визнав, що масштаби американської програми шпіонажу були надмірними.

Китай назвав «закулісних замовників» теракту

Ісламський рух Східного Туркестану є «закулісним замовником» теракту на площі Тяньаньмень у Пекіні. Про це вчора повідомив секретар політико-юридичної комісії ЦК КПК Мен Цзяньчжу, **передає Agence France-Presse.**

Мен Цзяньчжу, який перебуває з візитом у Ташкенті, розповів про замовника теракту, відповідаючи на запитання журналістів. Інших подробиць про подію він не навів.

Ісламський рух Східного Туркестану, який домагається відділення від Китаю Сіньцзян-Уйгурського автономного району, зараховано в Китаї до терористичних організацій, а США й ООН внесли його до списку груп, що підтримують тероризм. Раніше за підозрою в причетності до теракту були арештовані п'ять осіб, імена й прізвища яких мають уйгурське звучання, **відзначає AFP.**

Нагадаємо: інцидент на площі Тяньаньмень стався 29 жовтня, коли позашляховик з уйгурськими номерами, усередині якого перебували три особи, урізався в юрбу людей, вибухнув і загорівся. З'ясувалося, що в машині сиділи чоловік, його дружина і його мати. Усі троє загинули. Жертвами події стали також двоє перехожих, а ще 40 осіб отримали поранення.

ФОТОФАКТ

У Парижі відкрився традиційний Салон шоколаду. Близько 250 виробників з різних країн розташувалися на 20 тисячах квадратних метрів. У рамках п'ятиденного свята шоколаду відбудуться численні презентації, майстер-класи, сеанси дегустацій та ярмарок.

Фото Романа СУЩЕНКА (Укрінформ).

Суд дозволив ображати Роберта Мугабе

Конституційний суд Зімбабве визнав закон про заборону на образу президента, який найчастіше використовувався владою для боротьби з політичними конкурентами, що порушують права громадян. **Про це повідомляє Reuters з посиланням на офіційного представника суду.**

Рішення суду було прийняте за позовом, поданим двома місцевими журналістами й художником, яких судили за порушення цього закону, **пише газета, що видається в Зімбабве, «The Herald».** На думку верховної судової інстанції Зімбабве, закон, який передбачає покарання за підрив президентського авторитету й неправильні твердження на його адресу, суперечить конституції. У такий спосіб судді визнали, що закон порушує право громадян на свободу висловлювання власної думки.

Останніми роками десятки людей у Зімбабве були арештовані за образу президента. Як правило, обвинувачуваних засуджують до коротких тюремних строків або грошових штрафів, **зазначає Associated Press.**

ПЛАНЕТА

Геннадій Зюганов зробив сенсаційне зізнання

У Москві триває Всесвітній російський народний собор. Його організатором є РПЦ МП, на чолі з патріархом Кирилом. Традиційно весь культурний і науковий бомонди Росії, представники всіх політичних партій РФ беруть у ньому участь. Лідер комуністів Геннадій Зюганов, виступаючи перед учасниками Собору, зробив сенсаційне визнання.

«У нас приблизно третина партії — віруючі, і наша партія з великою повагою ставиться до віруючих, хоча ми й дотримуємося матеріалістичного світогляду, активно проповідуємо свої мету й ідеї», — заявив Геннадій Зюганов.

Якщо вірити Геннадію Зюганову, то в Росії кожен третій комуніст вірить у Бога й ходить до церкви, є віруючим, воцерковленою людиною. На рівні здорового глузду важко уявити, що в один віз можна впрягти «коня й трепетну лань». Враховуючи, що матеріалізм є основою комуністичної ідеології й цілком виразно стверджує, що людина походить від мавпи, а не була створена Богом за образом і подобою своєю.

Але якщо облишити вічні суперечки про те, що первинне: матерія чи свідомість, де істина — у філософії ідеаліста Платона чи матеріаліста Геракліда, то можна зрозуміти, чому головний комуніст Росії так терпляче ставиться до релігії. Чому партійців, які вірять в існування містичних сил, метафізики й ночами читають Біблію, а не «Капітал» Карла Маркса, не виганяють із партії й не забирають партійний квиток.

Річ у тому, що в Росії, незважаючи на те, що конституція РФ чітко декларує норму про світську країну, де церква відділена від держави, православна церква стала одним із найвпливовіших політичних інститутів суспільства. Багато експертів називають православ'я в Росії «державною релігією».

Політичні лідери Росії, у тому числі й Володимир Путін, багато раз стверджували, що православ'я є ідеологією, здатною консолідувати росіян, а концепція «російського миру», яку просувають ієрархи РПЦ МП у пострадянські країни, повинна стати російською національною ідеєю.

Зробивши сенсаційне визнання, Геннадій Зюганов, незважаючи на те, що, здавалося б, комунізм і релігія несумісні, а атеїзм — головний ідеологічний постулат партії, іде на компроміс із РПЦ МП, намагається виправдатися за «державний атеїзм», який був за часів СРСР. Наприклад, на початку 60-х років минулого сторіччя перший секретар ЦК КПРС Микита Хрущов обіцяв радянському народу «показати останнього російського попа по телевізору», стверджував, що «боротьба із церквою — це боротьба за соціалізм» і в 1961 році закрив Києво-Печерську Лавру.

Світоглядна всеїдність головного російського комуніста має стратегічну мету — заручатися підтримкою виборців, сподобатися всім.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Ні чоловік, ні жінка

У Німеччині з 1 листопада набула чинності поправка до закону про реєстрацію громадянського стану, що припускає фактично появу «невизначеної статі», **повідомляє німецький телеканал N-tv.** Нововведення пошириться на немовлят, чию стать неможливо визначити через наявність як чоловічих, так і жіночих статевих ознак. Тепер у таких випадках дозволено не вказувати стать дитини у свідоцтві про народження. У такий спосіб міністерство внутрішніх справ Німеччини вирішило дати батькам дітей-інтерсексуалів час, щоб простежити подальший розвиток дитини.

Коментуючи поправку, міністерство внутрішніх справ Німеччини підкреслило, що вона не передбачає введення в країні «третьої статі», крім чоловічої й жіночої. Схожа ситуація склалася в Австралії, громадяни якої мають право вказувати свою стать як невизначену.

У США визнали надмірними масштаби власного шпигунства (УНІАН)

Президент України Віктор Янукович відзначає важливість підвищення престижності праці соціальних працівників, якості їхньої роботи. Про це він заявив під час виступу на урочистому зібранні з нагоди Дня працівника соціальної сфери, який відзначається 3 листопада. Президент зазначив, що за рівнем заробітної плати працівники соціальної сфери, на жаль, посідають мало не останнє місце. Це, за його словами, основна причина кадрової неукомплектованості, небажання молоді працювати в цій сфері. На переконання В. Януковича, така ситуація неприпустима і він вимагає її виправлення *(прес–служба глави держави)*

Люди, які підтримують тих, кому найважче

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

...Якщо йти пішки від Чорного Острова до Ланок, витратиш не менше години. А додати до цього, що дорога зовсім поганенька, а в руках - кілька важких сумок, то й зовсім не ходив би. Але Валентину Кашперовецьку все це не зупиняє. Та й до того ж у неї є велосипед, то поки немає снігу, тільки гайнула — і вже у Ланках.

Ще не так давно Зінаїда Олексіївна Закринична зустрічала її на порозі: хоч з паличкою, а таки дійде до хвіртки. А то якось раптово перестали ходити ноги. Але що там раптово — он уже й до дев'яноста літ не так далеко, то де вже на здоров'я та силу сподіватись. І тепер колишня учителька, яка вивчала українській мові та літературі не одне покоління своїх земляків, не виходить не те що з хати, а й зі своєї кімнати.

Саме до своєї підопічної і поспішає соціальний працівник Чорноострівського територіального центру соціального обслуговування Валентина Кашперовецька. А вже до них приєднується і сусідка Ганна Феодосіївна, котра також вважає Валентину ледь не своєю рідною.

І поки бабусі дістають із сумок покупки, які замовляли, жінка вже готує на кухні: у компанії навіть і такий простий харч смачніший. Втім, попоратися біля плити — чи не найпростіше завдання. Бо, якщо треба, то і в хаті прибирає, і у дворі. І від колишнього городу ще десять соток залишилося, то хтось же мусить його обробити, бо в селі навіть прикута до ліжка людина не відмовиться від такого багатства.

Медсестра Чорноострівського територіального центру Неля Чубок приймає пацієнтів.

Для одинокої людини будь-який гість в оселі — вже велика подія. А для сільського пенсіонера, немічного і безпорадного, вже й нічого говорити. Взяти ті ж Ланки. Це тільки так здається, що від села до обласного центру -всього пару десятків кілометрів. А прийдеш туди, створюється враження, що десь у далеких глухих краях побував. Адже немає там ні медпункту, ні пошти, ні аптеки, ні магазину... Закінчається в хаті банальні сіль, сірники чи й хліб — ніде взяти. А захворієш — то вже й справді бери та помирай.

Ось тут і стають у пригоді робочі руки та старання Валентини та півсотні її колег, що працюють в центрі. Немає жодного села, де хоча б одна одинока людина залишилась поза їх увагою. Окрім тих, хто безпосередньо навідує підопічних, є ще й перукар, швачка, масажист, котрі працюють у центрі. Але час від часу і вони роблять десанти у села, щоб там запропонувати свої послуги. Бо така розкіш, як перукарня чи ремонтна майстерня, для селян нині недоступна.

Постійно є робота і у господарської бригади: кому фіртку підправити, кому город зорати, кому дрова запасти, кому хату підбілити — підмастити... Це раніше з таким могли би й сусіди допомогти, а тепер не так просто знайти дужі чоловічі руки.

Звичайно, не варто уявляти, що соціальні працівники перероблять всю роботу і переберуть чужий біль на себе. Але те, що дуже часто саме вони є тією ниточкою, що зв'язує одинокі душі та немічні тіла з тим життям, що вирує за порогом їхніх осель, це правда.

Цікаво, що Чорноострівський центр став підмогою не тільки для стариків, а практично для всього селища. Інколи по допомогу навіть селищний голова звертається, бо у кого іще просити техніку, транспорт, робочі руки? У невеличкому населеному пункті вже давно немає діючих підприємств.

Можна сміливо припустити, якби не старання нинішнього керівника територіального центру Зінаїди Бандирської, хто знає, чи був би і цей заклад. Адже тринадцять років тому розпочинали практично з нуля. Тоді для майже двох десятків працівників навіть приміщення не було -всі тулилися в одній кімнатці, що виділили при селищній раді. А річний бюджет цієї організації становив всього вісім тисяч гривень. Хоча заробітки не спокушали, відбір кадрів був жорсткий. «Працюватиме тільки той, хто зуміє виявити турботу та співчуття до своїх підопічних», — сказала керівник.

Утім спочатку треба було ще й своїми силами облаштувати робоче місце для себе, бо під центр передали приміщення, яке не один рік простояло пусткою без вікон та дверей. Не те зайти — глянути на нього було страшно, не раз безхатьки чи сумнівні компанії палили вогнища у напівзруйнованих кімнатах.

— Грошей на ремонт чи на те, щоб найняти будівельників у бюджеті не було, і тоді я сказала всім: «Якщо хочете мати роботу, хочете, щоб вас цінували і поважали, мусите все це зробити самі», — розповідає Зінаїда Андріївна.

І, як розповідають теперішні працівники центру, перша засукала рукава і взялася за роботу в буквальному розумінні слова. Зате тепер від тієї руїни вже й спогадів не залишилось. Все в центрі вже давно по-іншому. Чого вартий лише теперішній річний бюджет установи, що вже сягнув двох мільйонів гривень. Мало того, самостійно надаючи різні платні послуги тим, хто не перебуває безпосередньо під опікою закладу, тут зуміли заробити близько сорока тисяч гривень. Для когось ці гроші можуть видатися не такими вже й великими. Але спробуй відшукати їх у невеликому селищі. Тож тішаться, що все зароблене можуть віддати на розвиток свого центру. І це значить, що і тим, хто в ньому працює, і тим, кого тут обслуговують, житиметься хоч трохи краще. Маленький колектив центру — це лише невелика частинка тих, хто трудиться у системі соціального захисту. Тільки на Хмельниччині соціальними послугами користуються понад 59 тисяч непрацездатних громадян. Майже 23 тисячі з них обслуговують 1397 соціальних працівників. Часто стосунки між ними вже давно перейшли за рамки службових. Вони стали найближчими і найріднішими один для одного. І це неможна записати та визначити жодними посадовими інструкціями.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Фото надане центром соцобслуговування.

Дах над головою як порятунок від сирітства

БЕЗВІДМОВНІ МАМИ

Зберегти сім'ю, налагодити стосунки з рідними, навчити жінку бути справжньою турботливою мамою — це далеко не повний список завдань, які ставить перед собою Донецький обласний соціальний центр матері та дитини. Комунальне підприємство приймає жінок на сьомому—дев'ятому місяці вагітності або з малятами віком до 1,5 року. Установа створена для тих, хто опинився у складній життєвій ситуації й не може повноцінно виконувати материнський обов'язок. Часто через це мама відмовляється від дитини — тимчасово або назавжди, оскільки сама ще юна, недосвідчена, без житла й професії.

Проблема соціального сирітства в Україні є однією з найактуальніших. Створення обласного соціального центру матері та дитини — перший крок для її розв'язання.

У чому суть цього проекту? Кому і чим можуть допомогти фахівці соціальних установ? У чому унікальність донецького центру? Які питання вдалося вирішити клієнтам за час перебування в установі? З якими проблемами зіштовхнулися співробітники за три місяці роботи? Про все це говорили з фахівцями.

Боротьба за збереження сім'ї

— Якщо є хоча б найменший шанс, то насамперед ми боремося за збереження родини — стверджує Юрій Балаболка, директор обласного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді. — Соціальні працівники — перші, хто стикається з такими проблемами. Одразу виникають запитання: що треба робити і як правильно реагувати? Головне завдання в цій ситуації — надати допомогу мамі, яка опинилася у складному становищі й тимчасово не може повністю виконувати свої обов'язки.

При кожному пологовому будинку або відділенні створені консультаційні пункти для таких жінок — загалом в області їх налічується 37. Радує той факт, що за останні три роки кількість звернень зменшилася на 10 відсотків.

— Від установ охорони здоров'я ми отримали повідомлення про 48 мам, готових відмовитися від дитини, і 46 з них отримали соціальну допомогу. Три жінки самовільно залишили стаціонари, але за ними закріпили соціальний супровід, коли виписували. У більшості випадків головним приводом для відмови від дитини є невідповідність житлово-побутових умов стандартам. Тому ми намагаємося усунути цю перешкоду, надавши можливість мамам і дітям заради збереження родини проживати у соціальних закладах.

Про принципи роботи, особливості функціонування й проблеми обласного центру докладно розповіла його директор Марина Полторакова:

— Якщо виникає така ситуація, мами звертаються до соціального центру за місцем прописки і там укладають договір на добровільній основі. Потім починається підготовка: треба зібрати пакет необхідних документів. У центрі нашій підопічній виділяємо окрему повністю мебльовану кімнату. Усі необхідні речі, предмети для догляду за дитиною, харчові продукти мами отримують згідно з державними нормами. Відмінною рисою закладу є його пристосованість для жінок з обмеженими можливостями: під час будівництва тут збільшили двері, за спеціальними стандартами обладнали ванну кімнату, встановили пандус. Є учбово-практична кімната, де наші клієнтки можуть пройти навчальні курси з перукарської майстерності, манікюру й педикюру.

Але, виявляється, не всі проблеми можна вирішити силами соціальних працівників. «Ми не є медичною установою, тому центр отримує лише медобслуговування. Тож всі лікарські препарати доводиться купувати власним коштом, а це дуже дорого. Виникають проблеми і з виділенням продовольчих товарів, не завжди вистачає того запасу дитячих продуктів і речей, які ми отримуємо від держави», — пояснила директор.

ДОВІДКА

Донецький обласний соціальний центр матері й дитини розрахований на 16 мам і 16 малюків віком до 1,5 року. Нині у центрі перебувають п'ятеро мам і шестеро дітей. За останні роки в області спостерігається значне скорочення відмов: у 69 випадках 16 малят вдалося залишити у родині. За 2012 рік 144 дитини передано на піврічне державне утримування, з умовою, що за цей строк мама владнає свої сімейні проблеми й повернеться до маляти. 2013 року при будинках дитини відкрито відділення реабілітації для дітей-інвалідів або для дітей, які потребують лікування й постійного щоденного догляду, з якісним медичним обслуговуванням, психологічним вихованням. У таких відділеннях 62 малюки вже отримали лікування.

Малюку виділяють два памперси на тиждень

Проблема раннього материнства йде з дитинства. Адже часто молоді дівчата, завагітнівши, бояться казати про це батькам і вирішують проблеми радикальними способами. Соціальні працівники центру намагаються сприяти об'єднанню сім'ї, розв'язанню конфліктів з родичами та друзями. Тут заохочують спілкування дівчат із близькими, мами можуть вільно залишати територію закладу, ходити на прогулянки й особисті зустрічі.

— Одна із цілей, яку переслідує центр, — навчити нашу підопічну бути домогосподаркою й уміти стежити за собою та дитиною. У нашій практиці була одна ситуація, яка увінчалася успіхом. Психолог сприяла об'єднанню родини: мами й дочки — клієнтки центру. Тепер щаслива бабуся приходить у гості й допомагає доглядати за двома прекрасними онуками. Незабаром збирається забрати їх до себе. Є дві інтернаціональні мами — дівчинки з Камеруну. Документи однієї з них нині готують для повернення додому, де на неї з нетерпінням чекають щасливі бабуся, дідусь і батько дитини, — каже головний фахівець департаменту охорони здоров'я Донецької облдержадміністрації Олена Лиховид.

Під час приїзду до центру вдалося поспілкуватися з однією з його клієнток.

— Дуже рада, що існують такі заклади, де надають допомогу в непростій життєвій ситуації. Протягом усього перебування тут ніхто не відмовив у підтримці. Мені допомогли оформити дитяче свідоцтво про народження. У центрі працює чудовий психолог, до якого можна звернутися по пораду й підтримку. Часу нудьгувати немає, весь день у турботах. Займаємося дітьми, спілкуємося із сусідками, розважаємося, зустрічаємося із психологом. Дякую долі, що потрапила саме в цей центр. Тут працюють чудові й чуйні люди. Із упевненістю можу сказати, що за будь-яких обставин у цьому місці на нас чекають розуміння й підтримка, — розповіла Людмила.

Директор центру Марина Полторакова проводить екскурсію в кімнаті-майстерні для навчання перукарського мистецтва.

Радує той факт, що для п'яти родин проблема тимчасового даху над головою вирішена, а діти залишилися з мамами. Але насторожує, що у розв'язанні проблеми соціального сирітства відчувається роз'єднаність відомств, а норми фінансування не витримують жодної критики. Як розповіли в центрі, на одну дитину виділяють два памперси на тиждень, а дитячого харчування — пачка на 10 днів. На плечах мами — й обов'язок бути годувальницею у сім'ї. Тому в центрі раді будь-якій благодійній допомозі — дитячим речам, іграшкам, книгам. Для тих, хто бажає допомогти, даємо адресу: 86121, Донецька область, м. Макіївка, вулиця Тореза, 51 «б». Донецький обласний соціальний центр матері та дитини.

Марина СОКОЛЕНКО.
Донецька область.

Фото автора.

Працюють тільки ті, хто здатен виявляти турботу та співчуття до своїх підопічних

Цінна спадщина професора Бабишкіна

Олег Бабишкін… Кожному, хто досліджував, а то й просто цікавився українською літературою чи світовим кінематографом, знайоме це ім'я. 4 листопада йому, визначному українському письменнику, досліднику вітчизняної і світової літератури, мистецтвознавцю, доктору філологічних наук, професору, виповнюється 95 років. Народився він у Переяславі-Хмельницькому, на Київщині, а диплом Київського державного університету ім. Тараса Шевченка (КДУ) одержав у червні 1941 року разом із «призначенням» на передову. Фронтовими дорогами пройшов від донських степів, через Україну, до Угорщини й Австрії. Був поранений, куля ледве не зачепила серце… З війни повернувся до Києва і з 1945-го два десятиліття працював в Інституті літератури Академії наук та видавництві «Українська радянська енциклопедія». Захистив спочатку кандидатську, потім — докторську дисертації, і головним опонентом на захисті докторської був поет-академік Максим Рильський, який високо оцінив його дослідження драматургії Лесі Українки.

Олег Бабишкін.

В українській літературі не було й досі немає авторитетнішого і значнішого лесезнавця, як Олег Бабишкін. І вже тільки цими дослідженнями він залишив глибокий слід у національній культурі. А ще ж він написав книги про життя і творчість Ольги Кобилянської, Юрія Яновського, Агатангела Кримського, Михайла Стельмаха, Олеся Гончара, Миколи Вороного, Володимира Самійленка і багато статей у наукових збірниках, журналах і газетах про інших майстрів слова. Тобто, залишив значну літературознавчу спадщину, до якої звертатимуться нові й нові дослідники української літератури.

На факультеті журналістики КДУ, де Олег Кіндратович працював з 1965 року, він опанував цілком нову для себе сферу знань. З-під його пера вийшли книги-дослідження «Амвросій Бучма у кіно», «Олександр Довженко — публіцист», «Українська література на екрані», «Кіноспадщина Юрія Яновського», «Кіномистецтво сьогодні», «Кінематограф сучасного Заходу» та інші. Не буде перебільшенням стверджувати, що він є одним із найавторитетніших українських кінознавців.

І нарешті, ще одна сфера діяльності, менше відома широкому загалу. Йдеться про літературно-мистецький гурток, який Олег Кіндратович вів на факультеті журналістики з кінця 1960-х і в 1970-х роках. Тодішні студенти й нині пам'ятають його безкорисливий труд талановитого педагога, який формував їхній світогляд.

Короткі слова вдячності колишніх гуртківців:

В'ячеслав Брюховецький, почесний президент НаУКМА: «Професор Олег Кіндратович Бабишкін становив мало не виняток на факультеті журналістики. Завжди усміхнений, привітний до студентів, часто у вишиванці — ніби аж виклично до сірості загальної атмосфери підозріливості й насупленості, він випромінював всепроникний, неподоланний життєвий оптимізм».

Ольга Кобець, громадський діяч, народний депутат IV скликання: «Він справді був для нас першовідкривачем. Це від нього ми дізналися, що були в нашій культурі такі велетні, як Березовський, Бортнянський, Ведель, це він дав поштовх до наукових студій, зародив любов до української культури. Олег Кіндратович був тією людиною, яка формувала майбутній культурний та інформаційний простір сучасної України».

Віктор Корнюк, заступник головного редактора журналу «Віче», заслужений журналіст України: «Після першої творчо-пізнавальної поїздки, очолюваної Олегом Кіндратовичем, нас, гуртківців, іще чекатимуть захопливі мандрівки Закарпаттям, Галичиною, Волинню, Поділлям. Матимемо незабутні зустрічі з Сергієм Параджановим, Раїсою Недашківською, Іваном Миколайчуком, Бориславом Брондуковим, Леонідом Осикою... І все це завдяки нашому Вчителю, котрий витрачав свої літні відпустки на далеко не комфортні подорожі зі студентами-гуртківцями, прищеплював нам почуття відданості рідній землі, щиру любов до України».

Людмила Лисенко, автор і ведуча УТ, повний кавалер ордена княгині Ольги, заслужений журналіст України: «Сказати, що це був «гурток-суверен» — вийде загучно, хоча і правдиво. Тут професор Бабишкін готував нас до великого життя, хотів нам дати смак і сміливість до пізнання та пожиттєве бажання вчитися; хотів нас ввести і таки ввів до колосального храму української національної культури як феномена незнищенного народного духу».

Микола Махінчук, письменник, заслужений журналіст України: «Стало відомо, що Олег Кіндратович залишив спогади про свої життєві шляхи-дороги. Є там і про нас, його вихованців. Бо він не мислив себе без нас».

Лариса Брюховецька, кінознавець, головний редактор журналу «Кіно-Театр», заслужений працівник культури України: «Доля звела нас випадково через 14 років після університету у видавництві «Мистецтво». Роком раніше там побачила світ моя перша книжечка «Випробування творчістю». Не відаю, чи знав Олег Кіндратович про це, мабуть, ні. Бо коли завідувачка редакції кіно йому про це сказала, він зрадів, обійняв мене і подарував свою книжку «Кінематограф сучасного Заходу» з дарчим написом: «Дорогій завжди любій Ларисі Кисіль-Брюховецькій, втішений її успіхами. Учитель. Київ, 1986». Спасибі вам, Учителю».

6 листопада в Галереї мистецтв Національного університету «Києво-Могилянська академія» (вул. Іллінська, 9) відбудеться вечір пам'яті Олега Кіндратовича Бабишкіна і презентація книги «Вистраждане і пережите. Мемуари Олега Бабишкіна і спогади про нього». Початок о 17.00.

Михайло СОРОКА,
староста літературно-мистецького гуртка факультету журналістики КДУ (1967—1972 рр.).

АКТУАЛЬНО

Ситуація на кар'єрі стабільна

Івано-франківщину відвідав міністр екології та природних ресурсів України Олег Проскуряков. Під його головуванням відбулася чергова виїзна нарада міжвідомчої комісії з вивчення ситуації та вжиття заходів з комплексного розв'язання екологічних проблем у зоні впливу Домбровського кар'єра. Спілкуючись із журналістами, міністр наголосив, що ситуація на кар'єрі стабільна, і всі роботи тривають відповідно до затверджених графіків. Уже 4 листопада у Калуші з поля кар'єра вивозитимуть суміші отрутохімікатів та розпочнеться будівництво завіси його північного борта. За словами міністра, на ці роботи виділено необхідні кошти. А саме: 280 мільйонів гривень — на полігон «Оріана-Галев» із захоронення гексахлорбензолу, 140 мільйонів — на вивезення за кордон отрутохімікатів, шість мільйонів — на моніторинг Калуського гірничопромислового району та два — на пілотні роботи із встановлення завіси північного борта кар'єра.

Також було повідомлено, що до кінця року з Калуша вивезуть увесь гексахлорбензол.

Галина БРУХАЛЬ.

ОГОЛОШЕННЯ

Господарський суд Київської області (01032, м. Київ, вул. Симона Петлюри, буд. 16) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно Товариства з обмеженою відповідальністю "Вікор-Найт" (09104, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Клінічна, 6, ідентифікаційний код 34429852; п/р № 26003054768101 в ПАТ "Укрсиббанк", м. Харків, МФО 351005) постанова № 911/3102/13 від 09.10.2013 р. Ліквідатором призначено Парсенюка Віктора Васильовича (поштова адреса: 09104, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Клінічна, 6). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та Господарського суду Київської області.

«Я — Салій!»

ДАТИ

Невгамовному Івану Салію, який у 1990-ті для тих, хто задихався у застійній партійно-зашореній атмосфері, став зразком демократа, людиною, котра уособлювала сподівання суспільства на зміни, сьогодні виповнюється 70. А хто повірить!?

Бо Салій мало змінився відтоді, коли він, перший секретар Подільського райкому Компартії України, сприйнявши задекларовані гасла горбачовської перебудови як справу свого життя, помчав розбудовувати демократію — з усіма наслідками, які тоді випливали з цього. Не так уже й багато часу минуло, а нинішня молодь уже не уявляє, що це за явище було: перший секретар райкому партії, котрий кинув виклик самому Володимиру Щербицькому — першому секретареві ЦК Компартії України, члену Політбюро ЦК КПРС.

Тодішня його поведінка, приміром, зустрічі з так званими неформалами, викликала гнів і нерозуміння не тільки у вищих партійних бонз, а й у однопартійців. Ну як так: зустрічається з молодими й колючими хлопцями, які щойно повернулися із в'язниць, де відбували покарання за інакомислення! І не переконувати, не навертати до власної віри, а слухати, щоб зрозуміти, чого вони прагнуть. Утім, він і сам у них багато чого навчився, передовсім не боятися висловлювати власну, нехай навіть суперечливу думку. Що на той час було крамолою: партія не помиляється!

А про «виходи» на Андріївський узвіз, долю якого важко уявити без Івана Миколайовича, котрий застосував усі важелі тодішньої своєї влади і впливу, аби перетворити його, занедбаний, на київський Монмартр, досі ходять легенди. І не марно — Музей однієї вулиці присвятив Салію експозицію.

Горбачовська перебудова зіграла важливу роль у його переосмисленні і історії країни, і призначення суспільства в ній. А відтак він став не тільки учасником новітніх процесів, а й людиною, яка змусила по-іншому подивитися на їх суть. Що саме треба було змінювати в задекларованій партією перебудові — питання, яке не давало спокою. І він, заявивши про намір балотуватися до Верховної Ради України як частину програми запропонував кілька варіантів: багатопартійність, демократизацію партії, дискусії без вождізму. Що на той час, коли правлячою була одна і єдина партія — комуністична, багатьом здавалося святотатством. Бо ж місце КПРС тоді було хіба що в божниці — аж до втрати здорового глузду. А Салій пропонує багатопартійність. Ату його!

Але хоч би як лаяли тодішній режим, а правило було тверде: пленум райкому обирав на посаду, він і усував з неї. Звісно, товариші по партії одержали відповідні вказівки. Тож на пленумі передбачалося звинуватити Салія не просто в хибнійї, що йшла врозріз з лінією партії, а й висловити йому недовіру — з наслідками, котрі з цього випливали. До того в партійній пресі додалися, як годилося, критичні статті про його «чужі» думки: «Хто ви, товаришу Салій?» З таким само запитанням до нього звернулися і критики на пленумі. «Хто я? — перепитав він. — Я — не Щербицький, не Масик (тодішні українські партійні очільники. — **Ред.**), я — Салій! І це не так уже й страшно». І нечувано: він, перший секретар райкому партії, викликав на теледебати... першого секретаря ЦК Компартії України Володимира Щербицького! Щоправда, багато років потому в одному інтерв'ю Салій зізнався: «Не впевнений, що в дебатах був би на висоті, бо покійний Щербицький був таки мудрою людиною...»

... Тоді Іван Миколайович зумів переконати учасників пленуму. Та так, що вони практично одностайно не тільки не виступили проти нього, а й резюмували: «Платформа Салія відповідає лінії партійної перебудови!»

Після того було ще багато чого в біографії цього вічного порушника спокою. Його однопартійні опоненти не заспокоїлися і почали боротися, скажімо, не з ідеологічно чужим Рухом, а з ним, комуністом. Виходить, Салій був для партії більшою загрозою, ніж її ідеологічні противники...

Чому розповідаємо нині про саме цей факт його багатої і трудової, і політичної біографії? Бо без нього, без таких, як він, тоталітарна стіна незворушно стояла б досі. Хоча, з огляду на нинішнє наше знання, він був лишень одним із перших, хто зрозумів суть демократії. Але одним із перших...

Про життєвий шлях Салія як з багатьма здобутками, так і з багатьма помилками, котрі він не соромиться визнавати, можна багато розповідати. Бо Салій — людина як людина. Хіба що трохи енергійніша, запальніша, невгамовніша, небайдужіша від багатьох із нас. Що, в кінцевому підсумку, робить його значно молодшим від багатьох інших у його літа.

І саме це дає йому можливість бути в самій гущавині життя, політичних процесів донині. Він не дає про себе забувати документальними книгами, інтерес до яких не зникає, участю у багатьох форумах, принциповою громадянською позицією, яка часто не збігається з тією чи іншою «лінією» і яку він висловлює у ЗМІ, зокрема, і в «Голосі України». Але такий він уже Салій — чоловік, який «гуляє сам собою»...

...Молодші колеги, роздивляючись фото, на якому Іван Миколайович разом із киянами крокує Андріївським узвозом у День Києва, що його друкуємо сьогодні, дивувалися: «Це — Салій на узвозі? А де його охорона?» Та не було в нього охорони!

Із повноліттям, Іване Миколайовичу!

Фото з архіву «Голосу України».

Без нього, без таких, як він, тоталітарна стіна незворушно стояла б досі

У Тернополі відзначили річницю «листопадового зриву». З нагоди 95–річчя проголошення Західно–Української Республіки від майдану Волі до Микулинецького кладовища пройшла врочиста хода. Ввечері вогнями засвітилися всі цвинтарі, *передає наш власкор Любов Левицька*

Євгена Анісімова залишили під вартою. Таке рішення ухвалив Апеляційний суд Запорізької області, відхиливши скаргу адвокатів запорізького «смотрящего» на його двомісячне перебування в СІЗО, *повідомляє наш власкор Леонід Сосницький*

Переселення військовослужбовців: із будинків–привидів у бомжі?

Колишнє військове 136-те містечко, розташоване на межі смт Коцюбинське та столиці, опинилося в центрі скандалу. 147 гектарів лісу неподалік Києва припали до душі забудовникам. Після розформування військової частини ці площі разом із будинками, які на них стоять, та навіть разом із людьми, що в них живуть, було передано приватним компаніям. «Ну, Бог з ним, що за копійки привласнили військове містечко, вартістю у багато мільйонів гривень. Байдуже, що безплатно хтось отримав 147 га землі під Києвом у лісі, ринкова вартість якої понад мільярд гривень. Цю державу вже хто тільки не обкрадав! Але ж із громадянами не по-людськи вчинили», — розповів учора під час прес-конференції Олександр Дядюк, юрист, голова громадської організації «Кияни, об'єднуємося!»

За словами правника, разом із землею у власність приватним фірмам було передано 8 чотириквартирних житлових будинків, у яких досі живе кілька сімей колишніх військових. Щоби очистити територію потенційного будмайданчика від «живих перешкод», усім, хто мешкав у містечку, запропонували переселитися. Щоправда на умовах, які Олександр Дядюк називає кабальними:

— Свого часу у військове містечко люди поселялися на законних підставах — за державними ордерами. Що робить забудовник? Купує квартири у різних будинках собі у власність і вимагає, щоб мешканці переїхали в це житло. Це — кабальні умови, коли людина переселяється квартирантом у чужу квартиру. Без жодних прав. Та найцікавіше — на якій підставі: на підставі якихось ордерів на поселення у гуртожиток. Який гуртожиток? Це ж звичайні приватні квартири...

Правдами-неправдами, але 21 сім'я на переїзд погодилася. Олександр Дядюк запевняє: їх переселили у бомжі. Ще 12 сімей, які після консультації із юристом на такі перспективи не погоджуються, досі живуть у містечку і готуються у судах воювати із потенційними забудовниками.

Тим часом, Руслан Терентьєв, мешканець військового містечка, пригадує, як починалося усе 2006 року: «Тоді Міноборони приймало рішення про закриття військової частини. Рішення про відселення людей також було ухвалено, але пізніше його скасували. І далі про людей — наче забули...» Хоча чи пам'ятали про них взагалі — також питання. 2005 року, за словами Р. Терентьєва, перевірка Рахункової палати виявила, що ці 8 будинків не були навіть зареєстровані і на балансі міста не значилися. Такі собі привиди.

Колишні військовослужбовці сподіваються, що на їхню ситуацію зверне увагу влада і допоможе не втратити хоча б якийсь дах над головами. Інакше уже найближчим часом лави безпритульних можуть поповнитися десятками «новоприбулих».

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

І вшановувати ветеранів, і розповісти молоді про війну

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Напередодні про основні заходи журналістам розповів під час презентації програми урочистих заходів голова Київської міської державної адміністрації Олександр Попов.

«Ювілей визволення нашого рідного міста, столиці України, — надзвичайно важливе свято для всіх нас, киян. Столична влада намагалася розробити якомога широку програму святкування, яка дала б змогу і вшановувати ветеранів, і розповісти молоді, яка народилася в мирний час, про війну і її героїв. Тому програма святкування містить у собі і воєнно-історичну ходу, і покладання квітів до могили Невідомого солдата, і концерти для молоді та для ветеранів», — зазначив голова КМДА.

Олександр Попов також зауважив, що в рамках реалізації соціальних ініціатив Президента України Віктора Януковича щодо соціального захисту ветеранів столична влада ухвалила рішення про виділення матеріальної допомоги ветеранам і жертвам нацистських переслідувань з нагоди 70-ї річниці визволення.

Підземка вперше вирішила обклеїти стіни станції не рекламою, а текстами з привітаннями ветеранів. Більшість пасажирів з радістю бачать зміни в метро. Люди задоволені такою роботою міської влади і метрополітенівців. «Станція «Арсенальна» стала такою гарною, та й ветерани побачать привітання!» — каже киянин Олексій. Крім того, дев'ять вагонів метро буде прикрашено військовою символікою і привітаннями.

Кабмін на прохання київської влади вирішив на честь свята подарувати жителям столиці ще один вихідний. І хоча розпорядження має рекомендаційний характер, кияни сприйняли його з ентузіазмом. «Із самого ранку піду святкувати в центр! Якщо буде парад, то хочу його подивитися. Потім планую прогулятися набережною», — поділилася планами на середу студентка Анастасія Червонцова. «Я щороку відзначаю день визволення Києва. Це традиція у нашій сім'ї. І цього разу обов'язково піду в парк Слави. Братиму участь у святкових заходах», — розповів пенсіонер Петро Гловенко.

Представлена програма святкувань, про яку вже писала газета, надзвичайно насичена. Нагадаємо, 6 листопада святкування розпочнеться о 8.40 церемонією запалювання Вічного вогню на території Національного музею історії Великої Вітчизняної війни. Вшанувати пам'ять героїв прийдуть тисячі працівників київських підприємств, кияни, трудові колективи та громадськість. Біля станції метро «Арсенальна» всім охочим роздаватимуть повітряні кульки й прапорці. А під час меморіальної акції «Вшануємо пам'ять визволителів» у парку Слави кожен охочий зможе одержати лампадку й поставити її біля могили Невідомого солдата або на Алеї Слави.

Вл. інф.

Видають воду водіям вантажівок, які застрягли в пунктах пропуску

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

В обласній державній адміністрації запевняють, що з боку українських митних органів оформлення вантажів відбувається у звичному режимі. Але скупчення автотранспорту на кордоні непокоїть владу.

«Керівництво Амвросіївської та Новоазовської райдержадміністрацій отримало доручення забезпечити всіх, хто простоює в черзі на українсько-російському кордоні, питною водою, — заявив виконувач обов'язків голови облдержадміністрації Сергій Дергунов. — На пунктах пропуску чергують бригади швидкої допомоги, які в разі необхідності готові надати медичну допомогу водіям автомобілів та особам, що їх супроводжують. Також для зручності людей встановлено біотуалети».

Ліна КУЩ.

Донецька область.

ФОТОФАКТ

У Києві відбулася національна виставка «100 кращих товарів України», де презентували вітчизняну продукцію з усіх регіонів за номінаціями: «Продовольчі товари», «Промислові товари для населення», «Товари виробничо-технічного призначення», «Вироби народних художніх промислів», «Роботи або послуги, які виконуються або надаються у побутовій та виробничій сферах».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Загинув під час футболу

У Добрянці Ріпкинського району під час гри у футбол загинув 10-річний воротар. На нього впали металеві ворота і пошкодили хребет. У результаті попереднього розслідування встановлено, що під час матчу поряд бавилося ще двоє підлітків. Один з них повис на верхній перекладині, а другий намагався його струсити, піднявши металеву конструкцію каркаса. Як наслідок ворота перекинулися і впали на воротаря.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Полігон побутових відходів дає електроенергію

У місті Олександрівську, яке входить до адміністративної структури Луганська, відкрито другу чергу нового полігона твердих побутових відходів. Чаша глибиною майже 20 метрів і площею 4,5 гектара має спеціальну ізоляцію, яка запобігає потраплянню шкідливих речовин у ґрунт. Першу чергу полігона було побудовано 2006 року, і проведена за цей період робота дала позитивні результати. Головне — було закрито і рекультивовано старий полігон. Нині на його території добувають газ і виробляють електроенергію.

Вл. інф.

ЦИФРА

81 артснаряд часів Великої Вітчизняної війни знешкодили на Дніпропетровщині. Їх виявили в обласному центрі під час проведення земельних робіт у дворі приватного будинку на глибині одного метра. До операції зі знищення артснарядів було залучено сім одиниць техніки, 25 чоловік особового складу ДСНС, співробітників ДАІ й «швидкої допомоги».

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Падіж птиці триває

На птахофабриці в селі Вірлів, що у Зборівському районі на Тернопільщині, продовжують гинути курчата. Падіж уже перевищив 25 тисяч голів. Причиною може бути зміна комбікорму або проведена вакцинація.

Курчат завезли з Польщі, вони були щеплені. Ще одне щеплення провели 25 жовтня, після чого курчата почали гинути. Дослідження проводять у трьох лабораторіях: Тернополя, Львова і Києва. Очікують тут також фахівців із столиці. Жителів села запевняють, що події на птахофабриці не становлять загрози для людей. До з'ясування причин загибелі птиці вивезення продукції з птахофабрики заблоковано.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Велосипедиста з гранатою затримали на Вінниччині (УМВС України у Вінницькій області)

На «Кремнійполімері» ліквідували загрозу витоку хлору

Рятувальникам уночі довелося реагувати на сигнал тривоги на одному з найнебезпечніших запорізьких виробництв.

Бійці спеціалізованої частини, розташованої безпосередньо на території підприємства, оперативно прибули на місце пробою силового кабелю, який забезпечував подачу електроенергії на дільницю хлорбензолу. Ще через кілька хвилин сюди ж приїхали додаткові дев'ять одиниць спеціальної техніки Державної служби з надзвичайних ситуацій. Незабаром уже працював аварійний генератор живлення, система безпеки ємностей з хлором була повністю відновлена. Тим часом рятувальники про всяк випадок розгорнули і засоби осаджування хлору — це якби все ж з'явилися його випари. Останні, нагадаємо, і дали початок застосуванню та розвитку бойових отруйних хімічних речовин ще під час Першої світової війни...

Згодом штатне енергопостачання об'єкта було відновлено.

Варто додати, що державне підприємство «Кремнійполімер» майже доведене до ручки. Гігант хімпрому працює лише на чверть своїх потужностей та фігурує хіба що у звітах з представницьких нарад, де йдеться про шалені борги, банкрутство і небезпеку для цілого міста. Адже, схоже, готуючи вигідну для себе приватизацію, деякі мудрагелі забули про існування на заводі щонайменше 1000 тонн отруйних та вибухонебезпечних речовин. На їх утилізацію завжди не вистачає коштів. Отже, у заручниках опинилися жителі всього 750-тисячного мегаполіса.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

ФОТОФАКТ

Запорізьку міськраду пікетували незадоволені місцевою владою.

Фото Дмитра СМОЛЬЄНКА (Укрінформ).

Незаконні тарифи

Обласне відділення Антимонопольного комітету України оштрафувало ТОВ «Полтаваеко» на 68 тисяч гривень за зловживання на ринку пасажирських перевезень. Йдеться про введення у липні ц. р. так званого експресного режиму руху автобусів на найпопулярнішому в обласному центрі кільцевому маршруті. Саме ця новація спричинила підвищення вартості проїзду з 2 до 2,5 грн. і закономірні обурення багатьох пасажирів. Адже автобуси «Полтава-еко» продовжували курсувати, як і раніше, зупиняючись на кожній зупинці. Тож доплачувати чверть вартості доводилося фактично лише за... додатковий напис на інформаційній табличці. Так само тоді підняли вартість квитків і в частині так званих маршрутних таксі.

Та оскільки серед перевізників залишилися й ті, що їздили за старими цінами, чимало пасажирів просто ігнорували дорожчий громадський транспорт (**на знімку**). Після гучних протестів проти нових тарифів згадані «експресні» доважки до інформаційних табличок таки зняли. Повернулися й до попередньої вартості проїзду.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтава.
Фото автора.

Відкрито музей родини Достоєвських

Його створено в селі Війтівці Липовецького району Вінницької області, де народився батько класика світової літератури Федора Достоєвського.

Урочисте відкриття нового закладу відбулося у п'ятницю, 1 листопада, у приміщенні місцевої школи. Одним з головних експонатів є копія запису в метричній церковній книзі про народження Михайла Достоєвського у Війтівцях. Звідси він поїхав на навчання до Москви, став лікарем. У цьому самому селі священиком був дід письменника Андрій, служили в храмі брат батька Лев та їхній родич Георгій. В архівах також згадується ім'я бабусі письменника — Анастасії.

Той факт, що рід Достоєвський походить з України, встановив директор Липовецького районного архіву, відомий на Вінниччині краєзнавець Олександр Роговий. Досліднику вдалося зробити це ще у 80-х роках минулого століття під час роботи над документами в архівах Вінниці, Києва, Кам'янця-Подільського. Є в музеї аркуші з копіями підписів Льва Достоєвського, брата батька письменника, та старшого брата діда — Іоанна Достоєвського. Їх теж віднайшов Олександр Роговий. Серед експонатів — видання російських дослідників. Є тут і книга О. Рогового, написана у співавторстві з московським дослідником Миколою Богдановим і видана у Москві — «Родовід Достоєвських: у пошуках утрачених ланок», статті, опубліковані в журналах Москви і Санкт-Петербурга. Олександру Роговому належить ідея створення музею. Пропонував зробити це 2006-го, коли відзначали 500-річчя роду Достоєвських, але вдалося тільки тепер за підтримки Вінницького обласного краєзнавчого музею та обласного архіву.

Під час урочистостей відбулося погашення поштової марки з написом: 225 років з дня народження Михайла Достоєвського в селі Війтівці на Вінниччині. Почесним гостем свята став академік із Санкт-Петербурга, дослідник творчості Достоєвського Сергій Бєлов.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

У ліцеїстів — сучасна газозварювальна майстерня

У Свалявському професійному будівельному ліцеї урочисто відкрили сучасну газозварювальну майстерню. На її облаштування в рамках реалізації обласної програми розвитку професійно-технічної освіти виділено майже 77 тисяч гривень.

Такого тут не пам'ятають уже чверть століття. А тому в заході взяли участь голова облдержадміністрації Олександр Ледида, народний депутат України Михайло Ланьо, керівник Свалявської райдержадміністрації Іван Дрогобецький, педагоги та учні.

— Сучасний ринок праці потребує таких фахівців робітничих професій, як: зварювальники, механізатори, електрики, швачки. Та теоретичне навчання без практичної фахової професійної освіти — неефективне. Тож обласна влада працює над удосконаленням матеріально-технічної бази профтехзакладів. Плануємо до кінця наступного року завершити оснащення сучасним обладнанням усіх профтехзакладів Закарпаття, — сказав Олександр Ледида.

У майстерні зроблено ремонт, встановлено мультимедійне обладнання та 13 кабінок зі зварювальною технікою.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

На знімку: з цих учнів виростуть справжні майстри-зварювальники.

Фото надане прес-центром ОДА.

СПОРТ

Два «золота» і «бронза» із Варшави

Рівненські спортсмени виборoли у Польщі призові місця на відбірних змаганнях одного з найпрестижніших у світі чемпіонатів з бразильського джиу-джитсу «Abu Dhabi World Professional Jiu-Jitsu Championship 2014» (призовий фонд — понад 250 тисяч доларів), фінал якого відбудеться влітку наступного року в Об'єднаних Арабських Еміратах. До речі, Варшава є однією з трьох європейських столиць, котра, як і Лондон та Лісабон, отримала право проводити такі змагання.

У столиці Польщі двічі лунав Гімн України: це рівненські спортсмени Олена Карбулаєва в своїй категорії до 60 кілограмів серед синіх поясів та Володимир Боришкевич у категорії до 70 кілограмів серед білих поясів піднялися на найвищу сходинку п'єдесталу. Їхній земляк Ілля Пачковський виборов «бронзу» в категорії до 70 кілограмів серед фіолетових поясів.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

З третьої спроби

Баскетбол. Євроліга. Регулярний чемпіонат. Матч 3-го туру. Група А. 31 жовтня. **«Будівельник» (Україна, Київ) — «Партизан» (Сербія, Белград). 74:69 (17:17, 27:25, 8:11, 22:16).** «Барселона» (Іспанія) — «Нантерр» (Франція) 67:69 (25:15, 14:22, 21:14, 7:18). «Фенербахче» (Туреччина, Стамбул) — ЦСКА (Росія, Москва). 86:60 (26:16, 18:17, 17:14, 25:13).

Як відомо, київський колектив — дебютант найголовнішого клубного євротурніру. У перших двох матчах наша команда поступилася. А от третя спроба виявилася успішною. Отже, вітаємо з історичною перемогою!

Покарали, але клопотання врахували

Футбол. Контрольно-дисциплінарний комітет Федерації футболу України вирішив долю гравця київського «Динамо» Андрія Ярмоленка. За небезпечну атаку суперника з ризиком нанесення травми у матчі 14-го туру чемпіонату Прем'єр-ліги з «Іллічівцем» його покарали двоматчевою дискваліфікацією.

Один поєдинок Ярмоленко вже пропустив (кубковий — проти свердловського «Шахтаря»). Не гратиме киянин і завтра в Луганську проти «Зорі». Таке не досить суворе покарання — відповідь на клопотання тренерського штабу національної збірної.

Кличко–молодший битиметься, з ким забажає

Бокс. Абсолютний чемпіон світу в суперважкій вазі Володимир Кличко може провести необов'язковий захист титулів. На ринг він повернеться 8 березня 2014 року. Швидше за все, поєдинок відбудеться в Німеччині. Хоча Володимир хотів би провести бій у США, але цьому заважає комерційний момент.

Основний телепартнер братів Кличків, телеканал RTL, купує права на бої Віталія та Володимира в середньому за три мільйони євро. Якщо українці проводять свої поєдинки в США, то RTL виплачує за телеправа мільйон євро, а якийсь із американських телеканалів повинен покрити різницю у два мільйони.

Щодо суперника в поєдинку 8 березня, то у Кличка-молодшого — багато варіантів, адже це буде вільний захист титулу. Українець зможе вибрати в опоненти будь-якого боксера, котрий входить до 15 найкращих у рейтингах світових боксерських організацій, в яких Володимир є чемпіоном.

Нагадаємо, Кличко вже проводив бій 8 березня — 2003 року. В німецькому Ганновері українця тоді вельми несподівано нокаутував у другому раунді нині покійний південноафриканець Коррі Сандерс.

Нагадаємо: в нещодавньому 12-раундовому поєдинку Володимир одноголосним рішенням суддів переміг у Москві росіянина Олександра Повєткіна за очками і відстояв титули чемпіона світу за версіями WBA, WBO, IBF і IBO.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 206 (5706)
СУБОТА, 2 ЛИСТОПАДА 2013

Триває прокурорська перевірка стосовно законності прийнятого Ужгородською міською радою рішення про перенесення осінніх канікул школярів на зимовий період, *повідомляє наш власкор Василь Нитка*

Упродовж 2013 року за незаконний вилов риби у водах Дніпра, його водосховищах та Дніпровсько–Бузькому лимані із браконьєрів стягнуто понад мільйон гривень штрафу, *інформує наш власкор Лідія Титаренко*

Навчальний збір керівників обласних підрозділів міліції

Обраний Президентом України Віктором Януковичем та підтриманий переважною більшістю громадян курс на інтеграцію нашої країни до Європейського співтовариства спонукає спільноту до оновлення суспільних відносин, підвищення дієздатності органів виконавчої влади та управління, забезпечення прогресивного розвитку країни. У рамках проведення всеохоплюючої модернізації та забезпечення сталого розвитку нашої держави її главою поставлено завдання щодо подальшої модернізації інститутів правової держави та правоохоронних органів.

Збір керівників обласних підрозділів міліції. У центрі — міністр внутрішніх справ України Віталій Захарченко** (ліворуч) **і ректор Національної академії внутрішніх справ Валентин Коваленко.

У цьому контексті не можна не згадати про розпочату системну роботу з реформування органів системи Міністерства внутрішніх справ України. В її основу покладено сформовані світовою практикою принципові засади функціонування поліцейських органів відповідно до загальновизнаних міжнародних демократичних стандартів, серед яких ключове значення мають пріоритетність законодавчої регламентації завдань, функцій і порядку діяльності органів внутрішніх справ; їх незалежність від органів влади, посадових осіб та політичних партій у межах, визначених Конституцією і законами; вдосконалення механізму внутрішнього, судового та громадського контролю за діяльністю органів внутрішніх справ та їх посадових осіб, насамперед з позиції забезпечення поваги до особи і справедливості, а також підвищення ефективності їх управління; посилення відповідальності органів внутрішніх справ, їх посадових осіб за свої рішення, дії чи бездіяльність перед громадянами, права яких було порушено.

Безумовне дотримання працівниками органів внутрішніх справ вимог законодавства та службової дисципліни, відкритість у діяльності міліції та інформування громадян про стан правопорядку в державі названо міністром внутрішніх справ України В. Захарченком на підсумковій колегії відомства за підсумками роботи за 9 місяців поточного року тими умовами, за яких можлива ефективна протидія правопорушенням. При цьому міністр наголосив, що незмінним пріоритетом у роботі відомства залишається постулат «людина понад усе», забезпечення її прав та свобод, а головним критерієм оцінки роботи міліції має стати рівень безпеки та довіра громадян.

Загальновідомо, що успіх колективу перебуває у прямій залежності від професійно підготовленого його ядра і, зокрема, керівника. Практика діяльності органів внутрішніх справ засвідчує, що окремі прорахунки в їх діяльності продовжують мати місце через не завжди якісну підготовленість співробітників, незадовільну координацію спільних дій та несумлінне несення служби.

З огляду на це, колегія Міністерства ухвалила рішення провести підвищення кваліфікації начальників ГУМВС, УМВС України з питань удосконалення форм і методів управління органами та підрозділами внутрішніх справ у сучасних умовах, профілактики надзвичайних подій серед особового складу, взаємодії із засобами масової інформації та громадськістю. Місцем його проведення було обрано Національну академію внутрішніх справ, яка має понад дев'яносторічну історію свого розвитку та є флагманом не лише відомчої освіти, а й одним із провідних юридичних вишів держави. За роки свого функціонування в її стінах підготовлено понад 60 тисяч фахівців, які проходять службу не лише в кожному підрозділі міліції країни, а й в інших органах законодавчої, виконавчої і судової гілок влади різних рівнів.

Проведенню підвищення кваліфікації передувала продумана системна робота з підготовки його програми за безпосередньої участі міністра та керівництва відомства. Нею було охоплено всі напрями діяльності керівника обласного рівня. Ми відійшли від традиційних форм занять, в основі яких раніше були переважно лекції, а зосередили увагу на обговоренні проблемних питань шляхом проведення круглих столів, тематичних дискусій, практичних навчань, безпосереднього спілкування учасників збору як з керівниками міністерства, його провідних департаментів і управлінь, так і з керівництвом інших органів державної влади та управління, представниками громадськості, провідними науково-педагогічними працівниками академії.

Серед ключових проблем, винесених на розгляд та обговорення, безумовно, було реформування системи органів внутрішніх справ. На основних напрямах його концепції зосередили увагу учасників збору начальник Державного науково-дослідного інституту МВС України М. Вербенський та начальник Головного штабу міністерства В. Березан.

Останнім часом відчутна підвищена увага до діяльності органів внутрішніх справ і їх працівників з боку громадськості та ЗМІ, яку можна назвати справжніми інформаційними атаками. Безперечно, населення хоче й повинно знати якнайбільше про роботу міліції, першочергове завдання якої — берегти спокій громадян. Кожен правоохоронець, і передусім керівник, має усвідомлювати, що він представляє державний орган і за його діями судять про міліцейське відомство загалом. До того ж інформація, котра потрапляє в засоби масової інформації та інтернет-мережу, не завжди об'єктивна, містить неперевірені або перекручені факти. З огляду на це, не менш важливими та актуальними були дискусії стосовно формування та реалізації іміджевої політики ОВС, взаємодії керівників ГУМВС, УМВС з органами виконавчої влади та місцевого самоврядування, засобами масової інформації, співпраці із православною церквою, в яких основний тон задавали заступник міністра внутрішніх справ України — керівник апарату С. Лекарь, начальник Управління політики у правоохоронній сфері та забезпечення правосуддя Секретаріату Кабінету Міністрів України В. Шевченко, заступник керівника апарату Прем'єр-міністра України Д. Андреєв, керівник інформаційно-аналітичного відділу програми «Вікна-новини» телеканала СТБ І. Федорів, радник Міністерства внутрішніх справ України, голова наглядової ради НАВС В. Дурдинець, голова Синодального відділу Української православної церкви із взаємодії зі Збройними Силами та іншими військовими формуваннями Архієпископ Білоцерківський і Богуславський Августин та начальник Управління зв'язків із громадськістю МВС України С. Бурлаков.

Цікавими та змістовними були дискусії щодо актуальних питань реалізації кадрової політики, роботи з персоналом, ролі керівника органу внутрішніх справ в організації підготовки особового складу до виконання оперативно-службових завдань, протидії корупції, громадського контролю за забезпеченням законності та дотриманням прав людини в діяльності міліції, участь в обговоренні яких узяли Уповноважений Верховної Ради України з прав людини В. Лутковська, начальники департаментів МВС України кадрового забезпечення М. Дивак та внутрішньої безпеки О. Тулаєв, ректор Національної академії внутрішніх справ В. Коваленко, професор кафедри філософії права та юридичної логіки НАВС М. Костицький. Як зазначив М. Дивак, виважена кадрова політика МВС забезпечує правопорядок у державі. Він детально зупинився на питаннях нормативного забезпечення правоохоронців, підвищенні рівня їхньої професійної підготовки та кваліфікації, дотриманні дисципліни та законності. Особливу увагу зосередив на розширенні співпраці відомчих навчальних закладів з територіальними органами внутрішніх справ стосовно практичного спрямування навчання майбутніх захисників правопорядку.

На питаннях щодо ролі і місця ОВС в забезпеченні охорони громадського порядку під час виборчого процесу докладно зупинився народний депутат України М. Джига.

У дискусіях було обговорено питання повсякденної оперативно-службової діяльності ОВС, зокрема, щодо проблем застосування кримінального процесуального законодавства, проведення негласних слідчих (розшукових) дій, нових форм і методів протидії економічним злочинам і незаконному обігу наркотиків, експертного та техніко-криміналістичного супроводження розкриття та розслідування злочинів, організації діяльності підрозділів ДАІ, забезпечення економічної стабільності в діяльності ОВС та пошуку ефективних шляхів господарювання.

Важливим елементом вдосконалення практичних вмінь та навичок щодо форм і методів діяльності міліції під час масових порушень громадського порядку та оперативного реагування на них стало проведення на базі навчального центру внутрішніх військ тактико-спеціальних навчань «Хвиля». У них узяли участь понад чотири тисячі правоохоронців, військовослужбовців внутрішніх військ і працівників підрозділів спецпризначення.

Підсумки підвищення кваліфікації начальників ГУМВС, УМВС України підбив міністр В. Захарченко, який дав позитивну оцінку його проведенню та зазначив, що збір дав можливість його учасникам збагатити знання, обмінятися баченнями та підходами до опрацювання проблемних питань, набути нових умінь і навичок вироблення спільних управлінських рішень діяльності органів внутрішніх справ у сучасних умовах. Він сприятиме підвищенню професійного рівня керівників, ефективній та цілеспрямованій роботі з населенням у нових соціально-економічних та політичних реаліях. А звідси головне — спонукатиме поважати Закон, не допускати застосування протизаконних методів і перевищення службових повноважень, забезпечити дотримання прав і свобод людини.

Міністр поставив завдання щодо проведення найближчим часом на базі Національної академії внутрішніх справ підвищення кваліфікації перших заступників та заступників начальників ГУМВС, УМВС і керівників міськлінрайорганів внутрішніх справ.

Валентин КОВАЛЕНКО,
доктор юридичних наук, професор, ректор Національної академії внутрішніх справ.

Фото прес-служби Національної академії внутрішніх справ.

Обікрали онкохворих

СЛІДСТВО ВЕЛИ

Працівники Управління по боротьбі з кіберзлочинністю Харківщини викрили міжрегіональну злочинну групу в складі 5 осіб, які обікрали онкохворих дітей на 360 тисяч гривень. Правоохоронцями доведено їхню причетність до 40 епізодів вчинення злочинів.

Ще минулого року до Головного управління МВС України в Харківській області почали надходити звернення громадян із заявами щодо несанкціонованого зняття коштів з їхніх банківських рахунків. Вказані грошові суми були перераховані меценатами на лікування хворих дітей. Для розкриття зухвалого злочину, який викликав у суспільстві значний резонанс, було створено слідчо-оперативну групу в складі досвідчених правоохоронців, в тому числі, фахівців Управління по боротьбі з кіберзлочинністю Міністерства внутрішніх справ України.

Вартові порядку встановили, що підозрювані за оголошеннями в Інтернеті отримували особисті дані людей, які збирали кошти на лікування дітей, після чого виготовляли дублікати сімкарток з номерами мобільних телефонів потерпілих, котрі було визначено як основні фінансові номери для керування їхніми особистими рахунками в ПриватБанку.

У подальшому з використанням системи електронних переказів вказаного банку за допомогою телефону шахраї зверталися від імені потерпілих та повідомляли оператору їхні особисті дані і так незаконно переказували кошти з рахунків потерпілих на рахунки інших підшуканих ними осіб. Згодом зловмисники переводили їх у готівку та отримували гроші в банкоматах міста Харкова.

— Слідством встановлено, що злочинну схему розробили та здійснювали троє засуджених громадян, які на той час перебували за гратами, — розповідає заступник начальника ГУМВС України в Харківській області — начальник кримінальної міліції полковник міліції Ігор Сенчук. — На волі в них були свої спільники, що допомагали їм здійснювати незаконні операції з чужими грошима — двоє раніше засуджених харків'ян. Нині доведено причетність цих осіб до вчинення не менш як 40 епізодів шахрайств з використанням електронно-обчислювальної техніки.

Активну допомогу у викритті злочинної діяльності зловмисників надавали міліціонерам працівники прокуратури та служби безпеки ПриватБанку.

Шахраям повідомлено про підозру у скоєнні кримінальних правопорушень в складі організованої злочинної групи, передбачених ч. 3 ст. 28 (вчинення злочину групою осіб, групою осіб за попередньою змовою, організованою групою або злочинною організацією), ч. 4 ст.190 (шахрайство), ч. 2 ст.185 (крадіжка), ч. 1 ст. 309 (незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення чи пересилання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів без мети збуту) Кримінального кодексу України.

А найжахливішим є те, що внаслідок таких ганебних дій зловмисників четверо онкохворих діток померли через нестачу грошових коштів на лікування.

Зловмисників заарештовано, вони перебувають у Харківському СІЗО №27. За вчинення вищевказаних злочинів законодавством передбачено максимальне покарання у вигляді позбавлення волі на строк до 12 років з конфіскацією майна.

ВЗГ ГУМВС України в Харківській області.

На знімку: вилучені правоохоронцями в зловмисників ноутбук, банківські картки, дублікати сім-карток, мобільні телефони...

Фото надано ВЗГ ГУМВСУ в Харківській області.

Турецька поліція розкрила вбивство миколаївського бізнесмена

У Туреччині названо ймовірних викрадачів та вбивць скандально відомого бізнесмена з Миколаєва Рамзі Матта, у минулому — громадянина Єгипту. Ще в серпні в лісі в сміттєвих пакетах було виявлено розчленовані останки невідомого чоловіка. Експертиза ДНК установила особистість загиблого — ним виявився Рамзі Матта, один із найзаможніших жителів Миколаєва, який зник на початку літа.

Про нього ходили зловісні легенди. Ким тільки не називали Рамзі Матта — найбільшим кримінальним авторитетом, правою рукою керівництва Миколаївщини... Бізнесмен був помічений у декількох масштабних скандалах — у багатомільйонних грошових аферах, рейдерському захопленні, побитті журналістів.

На початку літа він вирушив до Стамбула для підписання контракту з одним із місцевих банків і безвісти пропав. Родичка звернулася до міліції, розшуком зайнялися представництво Інтерполу, турецька поліція і посольство України в Туреччині.

Розслідування встановило: мотивом убивства послужила помста сірійського бізнесмена С. за неповернення великої суми грошей при реалізації контракту на закупівлю зерна. Сприяв викраденню К., німецький партнер Рамзі Матта, а безпосередньо скоїв убивство македонський кілер П., який відвіз останки тіла в ліс, де їх і було знайдено.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаїв.

Погоріли на нелегальних мігрантах

Набув законної сили вирок Ужгородського міськрайонного суду стосовно організованого злочинного угруповання, яке незаконно переправляло нелегальних мігрантів до сусідньої Словаччини.

До складу групи входило п'ятеро місцевих мешканців на чолі з 35-річним чоловіком, котрий ніде не працював і за вісім тисяч американських доларів погодився організувати незаконний перетин українсько-словацького кордону вихідцями із Ефіопії та Сомалі.

До «проекту» організатор залучив рідного брата, який уже притягувався до кримінальної відповідальності за аналогічний злочин, та ще трьох спільників, у тому числі, й колишнього міліціонера. Було чітко розподілено обов'язки учасників ОЗУ, продумано час та місце зустрічі нелегалів, формування так званих безпечних маршрутів таємного перевезення, супровід та безпосередній перетин кордону в обхід пунктів пропуску.

5 травня 2012 року учасники злочинної групи зустріли на околиці села Оріховиця Ужгородського району чотирьох мігрантів, яких планували доправити ближче до державного кордону, де на них уже чекав провідник до Словаччини.

Увечері того самого дня на території Перечинського та Великоберезнянського районів співробітники СБУ затримали одночасно два автомобілі, в яких перебували чотири нелегали без будь-яких документів та п'ятеро місцевих мешканців. Мігрантів зловмисники перевозили в багажниках.

Як повідомили «Голосу України» в прес-центрі СБУ, суд визнав винними п'ятьох громадян України і призначив їм покарання у вигляді позбавлення волі строком на три роки з іспитовим терміном також на три роки.

Василь НИТКА.

Ужгород.

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...озброївся до зубів

Чотири тисячі запалів від детонаторів, 170 підривників до снарядів та мінометних мін, 142 пристрої для запалювання порохового заряду у вогнепальній зброї, корпус від гранати Ф-1, фрагменти гвинтівки, шабля, вісім штик-ножів, 23 патрони різного калібру та 200 грамів пороху — такий арсенал зброї зберігав в одній з кімнат житлового будинку мешканець Теплицького району на Вінниччині.

Інформацію про озброєного чоловіка надали правоохоронцям його односельчани. За словами начальника Теплицького райвідділу міліції Віктора Піруса, затриманий виправдовувався тим, що це його власна колекція, яку віднайшов з допомогою металошукача на полях або у водоймах. Щоправда, не уточнив, як може порох зберігатися у згаданих ним місцях. У письмовому поясненні особливу увагу звернув на те, що власноруч розібрав знахідки і зробив їх небоєздатними.

Весь арсенал вилучено і передано на дослідження в Науково-дослідний експертний центр УМВС у Вінницькій області. Слідчі з'ясовують, де насправді дістав небезпечні предмети чоловік, якого підозрюють у незаконному поводженні зі зброєю, боєприпасами та вибуховими речовинами. Саме за цією статтею КК України відкрито кримінальне провадження. За таке правопорушення передбачено покарання — до семи років ув'язнення.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

...сторож позбавив життя сторожа заради роботи

Мешканка одного з сіл Олександрійського району виявила тіло чоловіка поблизу однієї зі споруд сільськогосподарського підприємства, коли вранці прийшла на роботу. Правоохоронці відпрацювали кілька версій трагічної події і того ж дня вирахували потенційного вбивцю — двадцятишестирічного раніше судимого односельчанина покійного.

У ході проведення першочергових слідчих заходів працівники міліції з'ясували, що загиблий — житель одного із сіл району, який мав намір влаштуватися на роботу в місцеве господарство. Щоб довести керівництву свою працездатність, шістдесятирічний чоловік охороняв вночі ферму, сподіваючись упіймати на гарячому когось із крадіїв.

На жаль, за однією з версій, і його молодший односельчанин мав на меті те саме. Тієї ночі двоє «перспективних» охоронців зіткнулися на території господарства. Кожен вирішив затримати суперника як злодія. Молодший, 26-річний, виявився сильнішим та спритнішим. Завдавши суперникові кілька ударів по голові та шиї, він зв'язав тому руки та ноги мотузкою і відтягнув до найближчої ями, порослої бур'янами. Вранці спритник сподівався здати затриманого і отримати бажане місце охоронця. Проте до ранку постраждалий не дожив, захлинувшись кров'ю.

За словами начальника Олександрійського РВ УМВС в області Василя Титаренка, зловмисника затримано за навмисне тяжке тілесне ушкодження, що спричинило смерть потерпілого (ч. 2 ст. 121 Кримінального кодексу України). Статтею передбачається покарання у вигляді позбавлення волі на строк від семи до десяти років.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

«Жовтнева революція» в Угроїдах,

або Навіщо було купувати «нерентабельний» цукрозавод

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Про певні вивихи з життя українського бізнесу «Голос України» пише вже не перший десяток років. Сваволля деяких володарів «заводів та пароходів» не тільки вражає уяву пересічних співвітчизників, а й підвищує до критичної межі соціальну напругу то в одному, то в іншому регіоні країни. От чому ми знову і знову повертаємося до таких історій. Адже захист простої людини — чи не найголовніше завдання нашої газети.

Як на Сумщині сільські території «розвивають»

У регіоні останні півтора-два роки «розвиток» і «розквіт» тривають вдень і вночі без перерви на обід. Кожного дня «вірнопіддані» сайти прилаштовуються у кільватері обласного авіаносця і безперестану виводять «алілуя» «мудрості, далекоглядності, геніальності» місцевої влади за кожний викопаний колодязь, вкручену електролампочку, відремонтований метр дороги, подарований амбулаторії фонендоскоп... Немає економічного позитиву — переключаються на спортивні, культурні та інші «розваги» й «успіхи». Герої публікацій — «короновані» владними мандатами «слуги народу», які за статусом зобов'язані дбати про людей та соціально-економічний розвиток на підпорядкованій території без всіляких панегіриків. Сказати, що зовсім не дбають, — не можна. Та більшість з нас, передусім «з лампасами», — слабкі істоти, схильні до зарозумілості, чванливості і гордині. Такі запалять власноруч свічку і вимагають, щоб їм співали оди ледь не «на взяття Очакова».

Біда в іншому: копійчану справу оспівують на сто цілкових, зате про проколи, яких, на жаль, у рази більше, ані пари з вуст. Тому «оди» гримлять, вихваляють, не збивають їх з ритму навіть людська розпука і сльози, викликані бідою і трагедіями. І вже впритул не хочуть про них нічого знати «благодійні» можновладці, якщо до цих негараздів причетні вірнопіддані...

Думається, саме з цієї причини обласні керманичі «скромно» не звернули уваги на події, які в останній декаді жовтня розгорнулися у селищі Угроїди Краснопільського району, де тамтешні селяни протестують проти того, що власник ТОВ «Ук. Аз — Дружба» пускає в Угроїдах на металобрухт передостанній з колишніх 17 цукрозаводів регіону. Цю історію «Голос України» розповів читачам у номері за 22.10.13. р. у публікації «Зупинити «модернізацію по-сумськи»!»).

Та, либонь, ця «дрібниця», як і критичний виступ газети, аніскільки не вразили регіональних можновладців. Зрозумівши, що влада налаштована кинути їх по-серйозному, жителі селища вирішили провести мітинг протесту: якщо місцевим начальникам їхня доля до лампочки, можливо, хоч у столиці почують і відреагують.

Проблема співвітчизників болить колективу редакції «Голосу України» так само гостро, як і більшості пересічних українців. Тож у день Х я приїхав до Угроїдської селищної ради задовго до призначених подій. Довідавшись, хто я і звідки, мене миттю оточив з десяток місцевих жителів, які прямували на мітинг.

«На нашому заводі колись вся округа працювала — з Тур'ї, Петрушівки, Покровки, Миропільського, Степка та з інших близьких і далеких сіл, — першою протовпилася до мене Валентина Кругляк, — і для всіх він був годувальником. Я вже 5 років на пенсії, а відколи дізналася, що кляті варвари задумали його порізати, увесь час серце кров'ю обливається. 40 років віддала йому свого життя. І таких тисячі. Тут ми виросли, повиходили заміж, понароджували дітей. Будь ласка, попросіть кого треба, напишіть кому треба, щоб не закривали завод...»

Водій Микола Пушкалов був менш сентиментальним: «Своїми діями вони хочуть, щоб люди піднялися і стали на повний зріст? Недовго залишилося чекати, скоро вибори. Знову приїдуть і, як на попередніх, на напівзігнутих проситимуть: «Віддайте голос за представників партії влади». Звісно, за обіцяні ними райські кущі. А після виборів усіх обіцяльників немов якась холера забрала. Що наших дітей і онуків чекає за такого «розквіту»? Можливо, нам загодя готувати їм жебрацькі торби на майбутнє? Своїм безчинством можновладці ставлять хрест на Угроїдах, Краснопіллі, нарешті на державі в цілому. Перед цим у селищі пустили під ніж пекарню, цегельню, тваринницькі ферми і комплекс, потужний машинотракторний парк, і ось добралися до заводу — останньої нашої надії, де колись працювало майже півтисячі чоловік, на утриманні яких було більше півтори тисячі мешканців округи. Скільки людям можна терпіти панське свавілля та наругу?! Та ми вже заморилися боятися і, мов зайці, розсипатися врізнобіч від самого вигляду панських батогів. Тож запитайте через «Голос України» у керівних панів держави: як нам відстоювати право на життя і майбутнє наше і дітей наших?»

Надія помирає останньою

— Після початку вирізання цукроварні мешканці всієї округи — у повному розпачі, — розповідав дорогою на мітинг селищний голова Сергій Соляник. — Людей можна зрозуміти, адже власник підприємства забирає у них останню надію на виживання. Через знищення попередніх промислових і сільгосппідприємств населення Угроїдів скоротилося втричі — з 5 тисяч до 1,8 тисячі чоловік, а кількість робочих місць майже з 4 тисяч — вдесятеро. І ось добралися до заводу. Знищать — взагалі ніде заробити на шматок хліба.

— Знищення заводу, буцімто, через його нерентабельність — це від лукавого, — продовжував співрозмовник. — Поряд з Угроїдами стоїть Наумівка з сучасним спиртзаводом, на якому вперше в Україні було освоєно серійне виробництво біоетанолу для автомобільних двигунів. Є розпорядження чи то Президента, чи то уряду України про нарощування обсягів виробництва біоетанолу. Виготовляють це біопаливо з меляси — відходів цукрового виробництва. Хоча Угроїди під боком, наумівці завозять її з Полтавської, Черкаської і Чернігівської областей та Російської Федерації. Ледь не за триста кілометрів по 2 тисячі тонн щомісяця. Ось вам і вся «нерентабельність». Вона для простаків, адже жодних розрахунків збитковості цукрозаводу власник не надав ні селищній, ні районній радам. Либонь, переконаний: у разі чого — впливові захисники прикриють.

Репортаж з мітингу з авторськими ремарками на полях

О 9-й ранку мітинг біля центральної заводської прохідної ще тільки розігрівався в очікуванні бодай одного «благодійника-рятівника» від обласної влади. Та «рульовим» регіону стихійні зібрання потрібні як зайцю стоп-сигнал. Тому угроїдські збори з області навіть впритул не розгледіли. Регіональна преса, до речі, також. Тож всі скупчилися навколо голови Краснопільської райдержадміністрації Миколи Губи, який переконував людей, що просив Афгана Салманова не проводити жодних дій з вирізання заводу до остаточного з'ясування майбутнього цукроварні та подальших заходів зі збереження робочих місць.

Авторська ремарка

Говорив районний керівник довго, говорив правильно, іноді в його голосі навіть бриніли нотки обурення. Однак мало хто вірив, що пред'явлений ним ультиматум коли-небудь буде виконано. Бо не було, на думку людей, в його голосі впевненості, що власник бодай почув ці вимоги, а в очах — справжньої іскри бажання відстояти законні інтереси сільських мешканців. Либонь, і сам розумів безперспективність закликати до порядку одну з найбільш наближених до керівника області креатур. Тим паче, свою промову районний керівник почав із зізнання, що обласне начальство знало про події в Угроїдах.

Знало і проігнорувало? Виходить, поставило великий хрест і на цукроварні, і на долі тутешніх мешканців?..

...Тим часом епіцентр подій перемістився на інший бік, де звертався до селян А. Салманов. Оточений майже 250 чоловіками, власник «фабрик і заводів» слухав, але не чув людей. А вони лише хочуть зберегти їхнім дітям надію на майбутнє. Та бізнесмен правив своє: завод нерентабельний, нерентабельний, нерентабельний... Не чув він ні безробітної Світлани Бондарєвої, яка віддала виробництву 30 років життя і на руках якої нині восьмеро прийомних дітей, ні безробітної апаратниці з 11-річним стажем Любові Рашевської, ні решти учасників мітингу, які хотіли дізнатися, чому завод працював лише один сезон? Чому Салманов і його товариші, наобіцявши перед президентськими виборами манни небесної, забули про свої обіцянки? Де економічні пояснення нерентабельності заводу?

Не чув чи не хотів чути? Всупереч людським проханням, власник «Ук. Аз — Дружба» тримався визначеної лінії: лякав людей високою собівартістю цукру, 80-мільйонними гривневими витратами, необхідними на модернізацію заводу, щоденними астрономічними сумами на утримання мертвого виробництва, Європою, яка не прийме Україну до себе в обійми з таким залізяччям... Урешті зрозумівши, що цим людей вже не проймеш, спробував втихомирити натовп «сенсаційним» повідомленням... про зведення на місці підприємства елеватора місткістю «аж» 75 тисяч тонн. Однак ця «благодійна» звістка лише сильніше розпалила пристрасті, оскільки майбутнє підприємство зможе працевлаштувати не більше 35—40 осіб.

Після цього «зізнання» запитання стали ще різкішими і більш безкомпромісними: чи знає Салманов про державну програму відродження цукрової галузі в країні? Чому навесні відмовив у продажі підприємства потенційним покупцям з Росії? З якого, врешті-решт, дива свого часу купив збиткове виробництво?..

Відповідь, мовляв, придбав на прохання тодішнього народного депутата України Юрія Чмиря, ошелешила всіх, хто її почув.

«А тепер, значить, Ю. Чмирь слізно просить А. Салманова порізати цукроварню на металобрухт?» — у десятки голосів зашумів натовп.

Це, мабуть, була єдина правдива інформація, яку озвучив на мітингу член постійної комісії Сумської обласної ради з питань агропромислового комплексу та соціального розвитку села, депутат обласної ради Афган Салманов, за наданим йому статусом покликаний не руйнувати, а відновлювати село та допомагати йому швидше спинатися на ноги. Можливо, зізнання зірвалося з уст «оратора» мимоволі, а може, й ні. Можливо, одному з провідних «будівничих села» не хотілося добровільно звалювати на свої «депутатські» плечі увесь тягар відповідальності за політику «економічного розквіту сільських територій» у регіоні.

Авторська ремарка

Доки учасники мітингу намагалися з'ясувати у Салманова подробиці угоди «високих сторін» п'ятирічної давності, я знову пішов у народ. Увагу привернула група з чотирьох чоловіків, які неблагозвучно шпетили обласного «депутата-благодійника».

— А чого нам з ним церемонитися, коли він людей за людей не вважає, — з місця в кар'єр почав екс-заступник начальника транспортного цеху Володимир Демченко. — За те, що забирає можливість чесно заробити на хліб? Я, приміром, бозна відколи живу зі статусом господарки з елементами породіллі, оскільки не можу знайти роботи ні в Угроїдах, ні в районі. До сьогодні хоч аморфна надія жевріла на відродження цукрокомбіанату, та пан депутат щойно поклав її на обидві лопатки.

— Я з цієї причини перекваліфікувався на гувернантку для власних дітей, — каже колишній заступник начальника заводської ТЕЦ Сергій Черней. — Доки депутат заколисує нас обіцянками, найняті ним штрейкбрехери вдень відсипаються, а вночі вирізують завод. І «лякалки» про нерентабельність цукроварні потрібні, щоб виграти час для цілковитого знищення підприємства.

— У нашому роду п'ять поколінь пройшли через завод, і жоден з попередніх власників ніколи не витирав об людей ноги. А цей солодко стелить, та жорстко спати на цій підстілці. Зі знищенням заводу ми всі фактично стаємо безправними байстрюками без жодної надії на майбутнє...

Як відомо, істини у мішку ніколи не втаїти. Після створення учасниками мітингу ініціативної групи, якій було доручено задіяти правові механізми для призупинення нищення підприємства до з'ясування усіх обставин, «нерентабельні» шила поперли назовні одне за одним...

Під кінець мітингу до групи з тридцяти чоловік, з криком «еврика», підбігло кілька жінок зі звісткою: мовляв, Афган Салманов не хочете пристати на пропозицію ініціативної групи — призупинити вирізання заводу на тиждень, оскільки він уже не власник заводу. У цьому він щойно привселюдно зізнався. У власності Салманова залишилися лише залізнична вітка і майданчик, на якому він збирається зводити елеватор...»

«...З ким ми тоді розмовляємо! — знову зашумів натовп. — Тому і морочить людям голови збитковістю підприємства, щоб заробити на людській біді чергові мільйони. Не дамо панку принижувати нашу гідність!..»

Наступна новина ще більше ошелешила угроїдців: поспішність, з якою колишній власник Афган Салманов знищує завод, продиктована умовами договору, підписаного ним з голландською фірмою, на поставку заводського металобрухту Країні Тюльпанів, з якого там виготовлятимуть... консервні бляшанки. У разі порушення зазначених в угоді термінів поставки металу постачальнику загрожує виплата багатомільйонного штрафу. Ось і весь секрет втаємниченого поспіху, з яким знищують підприємство.

З'ясувавши майже всі причини «нерентабельності», учасники мітингу ухвалили рішення: делегувати від громади Угроїдів представників ініціативної групи на зустріч з головою Сумської облдержадміністрації Юрієм Чмирем, розповісти йому про свавілля, яке чиниться в селищі, просити в очільника області захисту, а також негайного накладення вето на знищення передостанньої цукроварні в регіоні — Угроїдського цукрового заводу.

І, нарешті, ще одна правда про «збитковість підприємства», яке поспішають пустити під ніж.

...Про приїзд навесні нинішнього року в Угроїди російських бізнесменів для купівлі місцевого заводу вам розкаже кожен тутешній мешканець. Назвуть і ціну, яку пропонували за нього — 1,5 мільйона доларів. Але тодішній власник Афган Салманов відмовив їм у продажі, мовляв, самі вміємо цукор варити. Та, схоже, консервні бляшанки виявилися прибутковішими, та й мороки з ними менше. А як же бути з людьми? Нехай самі про себе дбають! Що йому до них, коли мільйонний навар на кону...

Післямова до «розквіту»...

А от візит до Сум, щоб записатися на прийом до очільника області, завершився для угроїдських ходаків повним фіаско. Чиновниця з облдержадміністрації категорично відмовилася записувати їх на аудієнцію до Юрія Чмиря через його надмірну завантаженість до... кінця нинішнього року. Тож записала до одного із заступників голови облдержадміністрації.

Доки керманичі регіону у поті чола переймаються подальшим «розквітом сільських територій», мешканці Угроїдів сподіваються на підтримку депутатів Верховної Ради України, яким вони направили звернення за підписом 453 чоловік. Хотілося б, щоб спільно з народними обранцями долею селища перейнялися також в уряді і президентському оточенні. Адже на Сумщині села «розквітають» лише «на виконання ініціатив та за дорученням Президента України».

Владислав ЖМУРКОВ.

Угроїди Краснопільського району Сумської області.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Постановою Господарського суду Донецької області від 24.10.2013 р. по справі про банкрутство № 905/7094/13 Товариство з обмеженою відповідальністю "АРКО-ДОН" 83054, м. Донецьк, вул. Економічна, б 34, п/р 26002036586002 в ПАТ КБ "Південкомбанк" м. Донецька, МФО 335946, Код ЄДРПОУ 38221565 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Гребенюк Павло Григорович ідентифікаційний номер 2760218536 що мешкає за адресою: Україна, Донецька обл. місто Краматорськ, Ясна Поляна, вулиця Західна 6.65.

Господарський суд Дніпропетровської області (49000, вул. Куйбишева, 1А, Дніпропетровськ) 23.10.2013 р. постановою у справі № 904/7465/13 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру Приватного підприємства "ВЕРРОК" (код 34917584; 53762, Дніпропетровська обл., Широківський р-н., с. Новокурське, вул. Центральна, 3, р/р 2600730145837 в Криворізькому відділенні ПАТ АК ПІБ, МФО 305493).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кійко Є.А. свідоцтво № 1591 від 25.07.2013 р. (49044, Дніпропетровськ, а/с 2776). Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

КТВП "Сумириба" (код 04689116) повідомляє, що чергові Загальні збори (конференція) Членів КП відбудуться 21 грудня 2013 року. о 10 годині за адресою м.Суми, вул. Скрябіна, 44.

Порядок денний:

1. Затвердження звіту правління КТВП "Сумириба" "Про результати фінансового господарської діяльності підприємства за 2012 рік."
2. Звіт ревізійної комісії "Про Фінансово-господарську діяльність підприємства за 2012 рік."
3. Затвердження висновків ревізійної комісії за 2012 рік.
4. Затвердження річного звіту та балансу підприємства за 2012 рік і визначення основних напрямків діяльності КП на 2013 рік.
5. Про внесення змін до статуту підприємства шляхом викладення його у новій редакції та змін до статутного фонду.
6. Про направлення частини прибутку підприємства на виплату дивідендів.
7. Про затвердження внутрішніх положень колективного підприємства.
8. Затвердження і внесення змін до колективного договору шляхом викладення його у новій редакції на 2013 рік.
9. Про розподіл прибутку підприємства.
10. Різне.

Реєстрація учасників відбуватиметься від 9:00 до 10:00 години 21 грудня 2013 року.

Для реєстрації участі у Загальних зборах необхідно мати при собі обов'язково документ, що посвідчує особу (паспорт); представникам Членів КП - документ, що засвідчує особу (паспорт) та доручення, оформлене згідно з чинним законодавством України, ідентифікаційний номер.

Телефон для довідок (0542) 24-59-60.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

25 жовтня 2013 року внесено зміни до реєстру учасників Фонду гарантування вкладів фізичних осіб: учасник Фонду Публічне акціонерне товариство "Європейський банк раціонального фінансування" змінив назву на ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "КСГ БАНК" (свідоцтво учасника Фонду №064 від 25 жовтня 2013 року).0-800 308108; www.fg.gov.ua

Кредитна спілка "Фінансова країна"

повідомляє про проведення Загальних зборів членів Спілки.

Збори відбудуться 05 грудня 2013 року о 9:00 за адресою: Київська область,

Бориспільський район, с. Чубинське, вул. Виставочна, буд.1. Реєстрація - з 8:45.

На порядок денний Загальних зборів членів Спілки винесені наступні питання:

1. Про зміну складу Спостережної ради.
2. Про зміну складу членів ревізійної комісії.
3. Різне.

Для реєстрації необхідно мати документ, що засвідчує особу; для представників членів Спілки - доручення і документ, що засвідчує особу.

Правління КС "Фінансова країна".

Господарським судом Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) ухвалою від 24.10.2013 року порушено провадження по справі № 904/7873/13 відносно Товариства з з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями "Дніпропетровський комп'ютерний центр" (код ЄДРПОУ 21927468; 49127, м. Дніпропетровськ, вул. Карагандинська, буд. 11, кв. 36; п/р № 26009010039289 в ПАТ "ВТБ Банк" у м. Києві, МФО 321767) та ухвалою від 24.10.2013 року введено процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шевцова Євгена Вікторовича (Свідоцтво № 108 від 04.02.2013 року; а/с 3925 м. Дніпропетровськ, 49069).

Заяви конкурсних кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів від дня офіційного оприлюднення оголошення про порушення провадження у справі про банкрутство.

Розпочато задоволення вимог кредиторів АТ "БАНК "ТАВРИКА"

Уповноваженою особою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "БАНК "ТАВРИКА" (далі - АТ "БАНК "ТАВРИКА") Соловйовою Н.А. (далі - уповноважена особа) розпочато задоволення вимог кредиторів даного банку.

08 липня 2013 року виконавчою дирекцією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі - Фонд) було затверджено реєстр акцептованих вимог кредиторів АТ "БАНК "ТАВРИКА" (далі - Реєстр). Рішенням виконавчої дирекції Фонду від 28.10.2013 погоджено розпочаток задоволення кредиторських вимог третьої черги, кількість кредиторів в черзі 1 (один), сума вимог 1 844 832 523,07 грн.

Задоволення вимог кредиторів третьої черги розпочато після погодження виконавчою дирекцією Фонду та триватиме до закінчення процедури ліквідації.

Ухвалою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 09.10.2013 порушено провадження у справі №917/1864/13 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "ВЕЛЕС 2005" (38540, Полтавська область, Диканський район., с. Велика Рудка, вул. Карла Маркса, буд. 1; р/р № 26005300001736 в Полтавській філії ПАТ "БАНК ФОРУМ", МФО 331995; ідентифікаційний код 33709275). Розпорядником майна по даній справі призначено арбітражного керуючого Терещенка Володимира Олексійовича (свідоцтво про право здійснення діяльності арбітражного керуючого №519 від 14.03.2013 року), поштова адреса: 40011, м. Суми, вул. Супруна, 2, кв. 44; адреса офісу розпорядника майна: 03055, м. Київ, вул. Старокиївська, буд. 1/5 оф. 72. Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів від дня офіційного оприлюднення даного оголошення.

Ухвалою Господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, майдан Свободи, 5, 8-й під'їзд, Держпром) по справі № 922/3425/13 від 21 жовтня 2013 р. порушено провадження у справі про банкрутство Державного підприємства "Дослідний завод Національного наукового центру "Харківський фізико - технічний інститут" Національної академії наук України (код ЄДРПОУ 05540178, р/р № 26009060815493 в ПАТ КБ "Приватбанк", м. Харків, МФО 351533, юридична адреса: 63002, Харківська обл., м. Валки, вул. 1 Травня, 49).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Солдаткіна Сергія Вячеславовича (свідоцтво № 200 від 08.02.2013 р., адреса: 40000, м. Суми, вул. Петропавловська, 74, офіс 49 А). Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документами, що їх підтверджують, приймаються протягом 30 днів з дня опублікування даного оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області (49000, вул. Куйбишева, 1А, Дніпропетровськ) 23.10.2013 р. постановою у справі № 904/7463/13 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру Приватного підприємства "АЛЬТА-Т" (код 34917605; 53732, Дніпропетровська обл., Широківський р-н., с. Рози Люксембург, пров. Південний, буд. 11, р/р 2600930145855 в Дніпропетровському відділенні ПАТ АК ПІБ, МФО 305437).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кійко Є.А. свідоцтво № 1591 від 25.07.2013 р. (49044, Дніпропетровськ, а/с 2776). Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна,4 /Тюленіна, 21) від 22.10.2013р. по справі № 908/3267/13 Товариство з обмеженою відповідальністю "Січ-2011" (код ЄДРПОУ 37611925, 69041, м. Запоріжжя, вул. Ризька, б. 5, прим. 42) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Мартиненко Наталію Михайлівну (адреса для листування: 69035, м. Запоріжжя, а/с №7575).

Претензії кредиторів і заяви приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області від 28.10.2013 р. по справі про банкрутство № 905/6735/13 Товариство з обмеженою відповідальністю "ОСК" 83114, м. Донецьк, вул. Щорса, б 81 А п/р 260003011934 в ПАТ "ПРАЙМ-БАНК" МФО 300669, Код ЄДРПОУ 36810039 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Шевченко Вячеслава Миколайовича, громадянин України, іпн 2705700398, який мешкає за адресою: Україна, м. Донецьк, вул.Черкасова, буд. 1-6, кв. 2.

Постановою Г/С Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) від 06.08.2013 р. по справі № 922/2781/13 порушено провадження про банкрутство ПФ "ФЕЛІС" (код ЄДРПОУ 24475280) та призначено розпорядником майна Корольова Вадима В'ячеславовича (свід. № 942; м. Харків, вул. Межлаука, 3/2, кв. 65, 63450). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів.

Постановою Господарського суду Донецької області по справі № 905/7220/13 від 29.10.2013р. ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ОСТ ІНДАСТРІ" (код за ЄДРПОУ 38471646, адреса: 83008, місто Донецьк, вулиця Югославська, будинок, 28А) визнано банкрутом та призначено ліквідатором Панфілова Богдана Сергійовича.

Постановою Господарського суду Донецької області по справі № 905/7216/13 від 29.10.2013р. Товариство з обмеженою відповідальністю "ФОРОС СЕРВІС" код за ЄДРПОУ 38210443, адреса: 83008, місто Донецьк, вулиця Умова, будинок 1Ц) визнано банкрутом та призначено ліквідатором Буряченко Ірину Володимирівну.

Згідно з рішенням засновників від 19 березня 2012 р. Протоколом № 1 ТОВ " Житло Комфорт " повідомляє про припинення Товариства. Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою: 13246, Житомирська обл., Чуднівський р-н., смт Вакуленчук, вул. Центральна, 1, оф. ТОВ " Житло Комфорт".

Постановою господарського суду Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. В.Чорновола, 29/32) від 21.10.2013 року по справі №2/71 визнано банкрутом фізичну особу-підприємця Чабана Романа Васильовича (28000, Кіровоградська обл., м. Олександрія, вул. Львівська, 33; код 3074015610), та відкрито процедуру банкрута ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ретьмана Олега Андрійовича (25006, м. Кіровоград, вул. Енергетиків, 12, кв. 2; Свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого №382 від 26.02.2013 року; тел. 050 648-81-81). Заяви кредиторів з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують приймаються у строк, який не може перевищувати двох місяців з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Одеської області (м. Одеса, проспект Шевченка, 29) , справа № 916/2745/13, визнано банкрутом ПП "АВАНТАЖ СЕРВІС"(65003, Одеська обл., м. Одеса, вул. Андрієвського, буд. 2, код ЄДРПОУ 36851206) та відкрито відносно ПП "АВАНТАЖ СЕРВІС" ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено голову ліквідаційної комісії Ніколаєнко Марію Дмитрівну.

Банкрутство порушено в порядку ст. 95 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника та визнання його банкрутом.

Втрачений паспорт серії НС 232666, виданий Смілянським МРВ УМВС України в Черкаській обл. 03.10.1997 року на ім'я Буслова Володимира Анатолійовича, вважати недійсним.

Ліквідатор ПАТ "АБ "Синтез" повідомляє, що відповідно до постанови Правління Національного банку України №428 від 29 жовтня 2013 р. продовжено процедуру ліквідації ПАТ "АБ "Синтез" з 04 листопада 2013 року по 04 липня 2014 року.

Постановою Господарського суду Донецької області по справі № 905/7221/13 від 29.10.2013р. Товариство з обмеженою відповідальністю "САНПРОМ ІНВ" код за ЄДРПОУ 38209595, адреса: 83008, місто Донецьк, вулиця Югославська, будинок 28 А) визнано банкрутом та призначено ліквідатором Ловчикова Павла Ігоровича.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 206 (5706)
СУБОТА, 2 ЛИСТОПАДА 2013

Учора в Києві стартував арт–фестиваль міст України «Млин», присвячений Львову. В рамках заходу протягом місяця буде показано шість вистав чотирьох львівських театрів

Цього тижня в Києво–Могилянській академії презентовано книжку «З непокритою головою». Це антологія української жіночої прози модерної та постмодерної доби. Упорядник — професор–літературознавець Віра АГЕЄВА

Фільм про богатиря Карпат Івана Силу йде по країні

У провідних кінотеатрах Ужгорода та Мукачевого відбулася презентація нової стрічки для дітей «Іван Сила» за книжкою закарпатського письменника Олександра Гавроша «Неймовірні пригоди Івана Сили, найдужчої людини світу». Цей фільм розповідає про силача Івана Фірцака-Кротона, який народився в селі Білки на Закарпатті й у першій половині ХХ століття був надзвичайно популярним борцем: його знала вся Європа і Америка. Та при радянській владі заслуги Івана Фірцака замовчувалися. Мало того, йому забороняли виходити на професійну сцену. Патріот Закарпаття, Фірцак не виїхав за кордон, а жив собі у рідному селі на березі Боржави. Цій видатній у світовому вимірі людині дозволяли виступати лиш у клубах навколишніх сіл...

Я гордий з того, що Кротон був добрим товаришем мого діда Юрія, хоч жив від нашого села Керецьки за тридцять кілометрів униз за течією Боржави; що мене самого разом із братом той богатир на початку 60-х на свій виступ у нашому сільському клубі пустив безплатно, «бо онуки мого цімбора-товариша мають розповідати про білецького Івана ще й дітям своїм»; що, редагуючи обласну газету «Новини Закарпаття», ми зі спортивним журналістом Василем Гаджегою зуміли випустили солідний тритомник «Кротон»...

Фільм про цього велета стає щодалі популярнішим. На 43-му Міжнародному кінофестивалі «Молодість» у Києві спеціальним дипломом «За найкраще режисерське рішення» відзначено український стрічку «Іван Сила» Віктора Андрієнка.

Ми звернулися до письменника Олександра Гавроша **(на знімку)**, за твором якого й знято фільм.

— Олександре, в липні в інтерв'ю «Голосу України» ти сказав, що з нетерпінням чекаєш на прем'єру. І ось стрічка — на екранах. Які враження?

— По-перше, я вражений, що в ужгородському кінотеатрі «Доміон» був аншлаг. Тут узагалі такого не пам'ятають, а сеанси часто скасовують через відсутність бодай п'ятьох глядачів. Тож без жодної помітної реклами фільм став для Ужгорода подією. Глядачі почали аплодувати ще до завершальних кадрів, а наприкінці влаштували справжню овацію! Я такого навіть у театрі не пригадую. Багатьох стрічка пройняла до сліз. Віктору Андрієнку вдалося зняти справді добрий фільм. Це контраст у нашу добу цинізму і скепсису. Дехто дорікає, мовляв, усе занадто вийшло позитивно, забуваючи, що кіно знято за дитячою повістю і передусім орієнтоване на дитячу аудиторію.

Мене вразив дуже гарний зоровий ряд. Захотілося знову переглянути фільм, щоб уважно роздивитися яскраві картини, які нам подарувало це кіно.

Динамічна розповідь, чудово дібрані актори, справжній антураж і костюми початку ХХ століття, реальні силачі і чемпіони, трюки без жодних дублерів та каскадерів — усе це сприяє тому, що фільм сприймається на одному диханні. І коли він закінчується, то виникає тільки запитання: «Чому так швидко? Невже минуло півтори години?»

Якщо порівнювати стрічку із книжкою, то вони одне одного не вичерпують, а взаємодоповнюють. Отож можна спокійно і стрічку дивитися, і книжку читати. Принаймні я дивився «Івана Силу» так, наче про цю історію чую уперше.

Кадр із фільму «Іван Сила».

Фоторепродукція автора.

Фільм взяла у прокат півсотня кінотеатрів — од Києва і до Севастополя, майже у всіх областях України. Хоча наш глядач не звик (чи відвик) ходити на українські фільми. І потрібен час, щоб він повірив у рідний кінематограф. Нам важко змагатися з голлівудськими постановками, бюджети яких сягають сотень мільйонів доларів. «Івана Силу» знято за два мільйони доларів. А головне — держбюджет не передбачає фінансування промоції фільму. А значить, нема реклами. І люди не знають про фільм або не вірять, що він — якісний, якщо його не рекламують. У світі промоція кінострічки становить значну частку її бюджету, деколи до третини всіх коштів.

Тому про наші фільми майже ніхто не знає. Режисер і продюсери «Івана Сили» вирішили боротися з цим по-своєму: організували творчі зустрічі по всій Україні. Це коштує неймовірних особистих зусиль, але так, принаймні, про фільм дізнаються. Хоча, певна річ, це не замінить повноцінної рекламної кампанії.

А я ще готую документальну книжку про Івана Силу — Івана Фірцака (Кротона), адже його біографія — суцільні білі плями. Після фільму цікавість до нього зростає на всій території нашої держави.

Записав Василь НИТКА.

Ужгород.

«Мене переїжджали п'ятнадцять разів!»

У Донецьку презентували «Івана Силу» за участю постановочної групи та виконавців головних ролей.

Особливої атмосфери зустрічі надавало те, що на малій батьківщині виконавця головної ролі — легендарного українського богатиря Дмитра Халаджі — в кінотеатрі зібралися його родичі, друзі, земляки зі Старобешівського району. Про фільм, ідею та враження від зйомок розповів режисер Віктор Андрієнко.

— Картина не лише відтворює деякі сторінки з життя найсильнішої людини планети ХХ століття Івана Фірцака. Завдяки участі у ній видатних атлетів сучасності — Дмитра Халаджі, Василя Вірастюка, Володимира Свистунова, Сергія Конюшка, Сергія Шмигори та інших, — нам вдалося художньо поєднати час і простір. Саме у цих вимірах існують наші персонажі: їх поєднує ціле століття. Ми свідомо вийшли за межі життєвої історії головного героя — адже Іван Фірцак, Дмитро Халаджі та Василь Вірастюк для будь-якої молодої людини можуть стати прикладом того, як ставити собі мету і досягати її, розраховуючи тільки на власні сили. Працювати з такими кремезними та мужніми чоловіками виявилося просто і весело. Насправді це — прекрасні та чутливі люди.

ЦІКАВІ ФАКТИ

Значну частину фільму знімали на базі київського цирку шапіто «Арт-флай», у зйомках зайняті і всі актори цього цирку.

До участі у масових сценах залучено понад 4 тисячі осіб — і професійних акторів, і звичайних мешканців.

В роботі був задіяний племінник Івана Фірцака, український художник Борис Фірцак, який допомагав створити аутентичний колорит у кадрі.

Подвійно важливою ця прем'єра стала для Дмитра Халаджі. Дебютувати у кіно, та ще й перед дітьми, — завдання не з легких, навіть для такого велетня.

— Про Івана Фірцака, якого я зіграв у стрічці, знаю давно, — зізнався Дмитро. — На жаль, нині це ім'я незаслужено забуте. В кіно сподобалося зніматися. Допомагало те, що у мене є досвід виступів перед великою аудиторією. Фактично треба було грати самого себе, тобто циркового атлета. Це кіно каскадерське, тож доводилося працювати, як і в цирку: всі силові трюки, які там є, зняті без будь-якої підстраховки і монтажу. Наживо. У зйомках були задіяні багато українських каскадерів і спортсменів — чемпіонів світу з силового атлетизму та пауерліфтингу. У фільмі все по-справжньому! Наприклад, якщо в цирку мене за чотири виступи автомобіль переїжджає чотири рази, то перш ніж відзнято потрібний дубль, — усі п'ятнадцять.

Головна мета фільму — духовне та патріотичне виховання молоді. Чомусь у нас так виходить, що найчастіше звертаємо увагу на чужих героїв, тоді як прикладів для юного покоління в історії нашої країни — безліч.

— Немає нічого кращого для молоді, аніж гарний і правильний приклад. Герой, на якого хотілося б рівнятися. І ще краще, якщо цей герой цілком реальний — такий, як Іван Сила, — а не вигаданий закордонний бетмен чи супермен, — додає Василь Вірастюк.

Після перегляду стрічки школярі завзято сперечалися: хто перший братиме автограф у екранного героя. А в захоплених поглядах малих на Дмитра читалося: «О, який ти класний! Я хочу бути схожим на тебе, коли виросту!» Дітей вразило те, що українські супергерої можуть бути у сто разів крутіші і реальніші від американських.

— Найбільше запам'яталася фраза, з якою йшов по життю Іван: «Правда завжди переможе». Хочу, щоб і в моєму житті це завжди стояло на першому плані. Я керуватимусь цим правилом, — упевнено заявляє Вадим, учень шостого класу.

Марина СОКОЛЕНКО.

Донецька область.

На знімку: Дмитра Халаджі (праворуч) приїхали привітати земляки зі Старобешівського району.

Фото Ліни КУЩ.

ДОВІДКА

«Іван Сила» — повнометражний пригодницький фільм, створений за стовідсотковим державного фінансування на замовлення Державного агентства України з питань кіно. Прототипом головного героя став цирковий український силач Іван Фірцак, якого в 1928 році визнали найсильнішою людиною планети. На піку своєї кар'єри він припинив виступати за кордоном і повернувся на Батьківщину. Стрічка відтворює окремі сторінки життя молодого Івана, який гідно пройшов через серйозні випробування, змужнів і став непереможним велетом сили і духу.

Я хочу бути схожим на тебе, коли виросту!

Карикатурна чортова дюжина

Тринадцятий рік, тринадцятий конкурс, тринадцять переможців!

В ТРК «Більшовик» у Києві відбулися відкриття виставки та церемонія нагородження переможців тринадцятого міжнародного конкурсу карикатур «Незалежність». 133 авторів з 39 країн надіслали 497 робіт.

Складність цьогорічної теми — «Хід конем, або Політичні ігри» — трохи напружувала, але побоювання виявилися марними. Досить вдалий мікс політики та шахів додав цій акції динамізму та вишуканості.

Переміг відомий український карикатурист житомирянин Василь Вознюк. У рамках експозиції конкурсних робіт відбулася його персональна виставка, присвячена політичним шаржам. Тож ми щиро вітаємо призера! Цікаво, що шанувальницею творчості Василя є сама королева Великобританії Єлизавета II, в колекції якої зберігається її власний портрет, написаний маестро Вознюком.

Друге місце посів киянин Сергій Рябоконь, а третє — художник із Санкт-Петербурга Андрій Попов. Заохочувальні призи отримали Махмуджон Ешонкулов та Микола Попов (Узбекистан), Володимир Казаневський, Сергій Семендяєв, Віктор Савілов (Україна) та Андрій Рижов (Росія).

Почесною грамотою Спілки художників України нагороджено Віктора Голуба зі Здолбунова, а Почесною грамотою Спілки журналістів — Олексія Кустовського з міста Вишневого, що на Київщині. Почесною грамотою Асоціації карикатуристів України відзначено хорвата Слободана Бутіра.

Сергій Семендяєв, заохочувальний приз.

Андрій Попов, III приз.

Організатори конкурсу вшанували пам'ять великого майстра карикатури Юрія Кособукіна, заснувавши нагороду його імені. Її отримав росіянин Володимир Хаханов.

Не обійшлося без курйозів. Не порушуючи традицій (вважається, що зібрання буде щасливим, якщо до 13 запрошених гостей додасться чотирнадцятий), організатор конкурсу голова Асоціації карикатуристів Костянтин Казанчев запросив на урочистості чотирнадцятого призера, який уже вкотре надіслав на конкурс одну й ту саму карикатуру, змінивши лише текст на малюнку. Тож його й нагородили з гумором — за стоїцизм!

Від імені всіх карикатуристів та поціновувачів цього унікального жанру візьму на себе сміливість подякувати спонсорам конкурсу, в тому числі генеральному спонсору ТРК «Більшовик», за багаторічну підтримку «Незалежності» української карикатури.

Олексій КУСТОВСЬКИЙ,
член Асоціації карикатуристів України, художник газети «Голос України».

«Де ти досі пропадав?»

Новий сезон Хмельницький обласний академічний муздрамтеатр розпочав із опери «Запорожець за Дунаєм»

Важко знайти на всьому пострадянському просторі оперний театр, де хоч раз не ставили знамените творіння Семена Гулака-Артемовського. А хто жодного разу не був в опері, міг бачити не одну екранізацію цієї вистави. Тому, здавалося, чимось вразити глядача хмельницьким постановникам буде важкувато. Тим більше що за справу взялись не співаки, а драматичні актори. Хоча вокальні партії не надто складні, а чимало музичних фраз на кшталт «тепер я турок — не козак» чи «звідкіля це ти узявся» вам легко проспіває кожен українець.

Утім, не все просте — спрощене. А опера на провінційній сцені — явище небуденне. Тому і глядач, і сам колектив театру з цікавістю очікували, чим закінчиться ця робота. Наперед скажу — успіхом. Глядач дуже тепло прийняв виставу. Хоча прем'єрним показом у повному розумінні цього слова її важко назвати. Адже до того вже відбулось два попередні. І всі три варіанти не просто різні, а мають право на своє окреме життя.

Своєрідна репетиційна прем'єра пройшла навіть не на сцені театру, а в обласній філармонії. Та версія — більше концертна, а не театральна. Адже до участі були залучені артисти філармонії, студенти хмельницьких гуманітарно-педагогічної академії та музичного училища, відомий ансамбль пісні і танцю «Козаки Поділля» і навіть дитячий хор «Подільські солов'ї». У такій версії акцент робився саме на вокальній майстерності. Можливо, надалі окремі номери звучатимуть у різних концертних програмах.

Удруге виставу показали вже на рідній сцені до Дня Незалежності. А взяти участь запросили столичних солістів. Навіть розуміючи, що ця версія може залишитись єдиною, і її навряд чи вдасться повторити, в театрі пішли на цей крок. І для цього були причини.

Адже з перших днів роботи над постановкою тут заявили: це має бути масштабне дійство. Його бюджет становив близько 250 тисяч гривень, що за мірками провінційного театру — грандіозна сума. Самостійно осилити її колективу не вдалося б, хоч як старайся. Тому вдячні за те, що фінансово задум підтримали облдержадміністрація, облрада та управління культури. Віддячити за це артистам хотілося справді вражаючим видовищем. І їм знову це вдалось, бо фінальну сцену, де звучить молитва за Україну, зал зустрів стоячи і зі сльозами на очах.

І нарешті після «святково-презентаційного» варіанта з'явився традиційний, він і йтиме на сцені театру. Гратимуть власними силами, не покладаючись на талант приїжджих гостей. Тому ця остання прем'єра стала справжнім випробуванням для колективу.

Злукавлю, коли скажу, що спів акторів наблизився до вершин оперної класики. Хоча виконання головних партій і заслуженими артистами Ігорем Сторожуком (Карась), Галиною Чайковською (Одарка), і молодими виконавцями Галиною Грушкою (Оксана) та Олександром Вітом (Андрій) було справді на достойному рівні.

...Уперше «Запорожець за Дунаєм» поставлено півтора століття тому, до 50-річчя Семена Гулака-Артемовського. Казали, що тоді його потужний бас почав втрачати силу. І написання опери та прем'єрне її виконання автором було задумане, щоб знову привернути увагу глядача. Опера й справді мала колосальний успіх. Рецензенти хвалили не так вокал Гулака-Артемовського, як його комедійний талант у ролі Карася. Не відмовиш у блискучому акторському виконанні й Ігореві Сторожуку. У тому, що опера виявилася під силу драматичним артистам і приживеться на сцені театру, можна не сумніватись. Тож ризик — і творчий, і фінансовий — був виправданим. І тепер, зустрічаючи на сцені улюбленого оперного героя, глядачі можуть запитати словами із самого твору: «Звідкіля це ти узявся? Де ти досі пропадав?» Тож із довгоочікуваним поверненням!

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.
Фото з архіву театру.

Сцена з опери «Запорожець за Дунаєм».

ХРОНІКА

Три перлини в Ля-Ферте-Бернар

З нагоди столітнього ювілею Національної музичної академії України імені Чайковського в рамках V Міжнародного фестивалю творів мистецтва Ля-Ферте-Бернар (місто Ля-Ферте-Бернар, Франція) за підтримки культурно-інформаційного центру при Посольстві України у Франції відбувся концерт «Перлини камерної музики» за участю артистів Національної музичної академії України Оксани Казанцевої-Кабки (сопрано), Катерини Суглобіної (скрипка) та Ігоря Савчука (фортепіано). Звучали і відомі вокальні та інструментальні мініатюри, і музика, яка нечасто з'являється у концертних програмах. Коло композиторських імен було досить широке — Алар, Брамс, Верді, Майборода, Надененко, Пуччіні.

Окрему сторінку концерту становили перекладення для тріо сопрано—скрипка—фортепіано, які здійснили самі виконавці. Це обробки народних пісень А. Кос-Анатольського, С. Прокоф'єва, М. Скорика. У тонко виконаних мініатюрах артистам вдалося глибоко реалізувати авторський задум. Звучала й французька музика — парафраз Д. Ж. Алара на теми з опери Верді «Травіата». Блискуча виконавська манера скрипальки та гра піаніста розкрили усі тонкощі віртуозного твору відомого французького скрипаля й педагога.

Учасники невипадково залучили до програми виступу твори М. Скорика. Це — їхній дарунок до ювілею маестро. «Якби мені черевики» та «Іспанський танець» були з оваціями сприйняті публікою як вияв глибокої поваги до України та її митців.

Віктор МАЙСТРЕНКО.

Шаріка співатиме про кохання

Романтична оперета Ярослава Барнича «Шаріка, або Кохання січового стрільця» оживе на сцені Тернопільського академічного музично-драматичного театру імені Т. Шевченка. Прем'єра відбудеться на початку листопада. Готувалися до неї майже півроку. Режисер-постановник вистави — народний артист України Федір Стригун зі львівського театру імені Марії Заньковецької. У цьому театрі оперети Ярослава Барнича вже ставили, він володіє авторськими правами на них. Роль Шаріки — мадярської дівчини, закоханої у січового стрільця, виконує молода акторка Юлія Хміль. Її партнер — січовий стрілець — чудовий співак і актор Борис Репка. У виставі зайнято майже 40 артистів (у двох складах), серед яких багато молоді. Ярослав Барнич, відомий як автор пісні-танго «Гуцулка Ксеня», написав шість оперет. До нас дійшли тільки дві: «Шаріка» та «Гуцулка Ксеня». Доля творів композитора славна й водночас драматична. Оперета «Шаріка, або Кохання січового стрільця» написана 1934 року і до 1939-го була у репертуарі всіх галицьких театрів. Потім її заборонили. В 1943-му під час прем'єри «Шаріки» в Івано-Франківську (тоді Станіславі) гестапівці заарештували акторів та глядачів, 42 з них розстріляли. Того дня автор посивів. Згодом він емігрував до США, де й помер. А чудова музика Ярослава Барнича живе і буде жити, вважає Федір Стригун.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

КУРІНЬ

№ 206 (5706) СУБОТА, 2 ЛИСТОПАДА 2013

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, без істотних опадів. Уночі й уранці в південних, східних і центральних областях туман. Вітер південний, південно-західний, 5—10 м/с. Температура вночі 3—9 градусів тепла, у східних, Херсонській, Запорізькій областях і в Криму 0—6 тепла. Удень 10—16, у західному регіоні, на півдні Одеської області та в Криму до 19 градусів тепла

ЦЬОГО ДНЯ, 2 ЛИСТОПАДА

1902. Народився Сергій Лебедев — радянський вчений, академік АН УРСР, творець першої в континентальній Європі Малої електронної лічильної машини (МЕЛМ). **1941.** У Москві почала працювати радіостанція «Радянська Україна». **1983.** Пішов із життя Гаврило Глюк — український живописець, заслужений діяч мистецтв УРСР з 1963 року. **1999.** Кабінет Міністрів затвердив Угоду про передачу з України до Російської Федерації важких бомбардувальників Ту-160, Ту-95 МС, крилатих ракет повітряного базування великої дальності та обладнання.

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

Репродукція плакату часів СРСР.

І кріплять цю святу слов'янську дружбу Путін укупі з Медведєвим і вдень, і вночі! І з кадилом, і без! До останнього шоколадного батончика, шматочка сиру «Російського» Пирятинського сирзаводу й червоного стоп-крана Корюківського пасажирського вагона.

Кріплять на кордоні і за кордоном... здорового глузду. Аби тільки Україна не сіла в експрес-ЄС, а продовжувала їхати в теплушці до дружного «Тайгового союзу».

То чи не час рвати червоний стоп-кран? Щоб і наступному нашому поколінню передати гасло:

«Кріпимо дружбу народів. Але порізно!».

Що це означає?

Наші дотепники і цього разу подивували курінного: побачили на знімку найдрібніші деталі, з яких і зліпили смішинки. Оцінюйте:

Г. Макаренко:

1. Виявилося, що апостоли вже користувалися смартфонами.

2. Знову п'яні оформлювачі повісили картину догори дригом.

3. Шановний відвідувače! Виставка вже поїхала. Це шпалери!

М. Капуста:

4. Так важко на картині
Деталі роздивитись,
Що і не знаєш — лаятись,
Чи, може, помолитись?..

5. На картині такі пристрасті розгорілись — добре, що поруч пожежний кран.

І. Пата:

6. Європа?! Де ж тут Україна? Щось я її тут не бачу...

7. Придивися, старий. Може, десь ще залишився й для тебе райський куточок...

В. Стручков

8. Це ж яка раніше була велика зарплата, що люди могли такі величезні картини олією писати?! Ось на мою пенсію стільки олії не купиш!

9. А ну ж бо, дай я подивлюся уважніше: свята... погано їй, хворіє... і коса на голові... ну справді як наша «свята».

10. Хоч би одним оком подивитися, як там у них на небесах?

В. Бренькач

11. — Цікаво, це оригінал чи копія?
— Сам ти копія!

12. Кіса Вороб'янінов: «Ця картина нагадує мені шедевр із церкви, де правив отець Фьодор. Таких пару старовинних картин продав і заводик придбав».

Й. Білоскурський

13. І це ось таке життя в потойбічному світі!? Свят, свят, свят!

14. Цікаво, цікаво, це хто, інопланетяни чи наші старі папєредніки?

А переможцями стали:

Й. Білоскурський

15. Депутат Держдуми Росії: «Ну чаво, хахлы, не приняли вас в Эвросоюз, дак вы к нам на поклон припёрлись?!».

В. Стручков

16. Услід за дозволом лікуватися засудженим за кордоном було дозволено їм також відвідувати по неділях музеї: «Стояти! Обличчям до картини, руки за спину! Дивитися!».

Р. Тимошейко:

17. Україна перед Вільнюським самітом. Єдність і боротьба протилежностей.

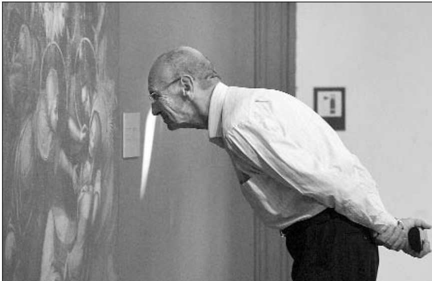

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Після цього «грішно-праведного» етапу нагадую дотепникам їхні святозароблені бали. Отже:

1. **Й. Білоскурський — 7;**
2. **В. Бренькач — 4;**
3. **Ю. Заєць — 1;**
4. **С. Заворозко — 3;**
5. **І. Заречняк — 4;**
6. **Г. Макаренко — 3;**
7. **І. Пата — 2;**
8. **В. Пузанов — 5;**
9. **В. Романенко — 1;**
10. **С. Семено — 1;**
11. **В. Стручков — 12;**
12. **Р. Тимошейко — 5.**

А тепер, як завше, нове завдання — «Заткни фонтан». Утім, може, курінний і помиляється, бо останнє слово за вами…

Фото Ксенії ЗАМОЖНОЇ.

**Курінний нагадує:
свої варіанти надсилайте
на електронну адресу
sud@golos.com.ua
або поштою: на конверті
з адресою «Голосу України»
пишіть «Курінь» —
«Що це?»**

**Казку Мирослава
МИЛОРАДОВИЧА
«Спектакль для одного
короля»
читайте в «Курені»:
www.golos.com.ua.**

ДОШКА ПОШАНИ

Загрібатимуть магму чужими руками

Олег Соскін, економіст (про революційну ситуацію в Україні):

— Здається, що вулкан мовчить. Але це не так. У ньому зараз збирається дуже багато гарячої магми. Якщо цей вулкан, не дай Боже, прорве, то мало нікому не здасться.

Від чергового:

— І знову наші олігархи зароблять на очисних роботах...

Ревнивий Шендерович

Віктор Шендерович, сатирик:

— Наші телевізійні інформаційні страшилки розраховані на одного глядача — В.В. Путіна.

Від чергового:

— Пане Шендерович, ваші страшилки теж були розраховані на того самого глядача. Тепер він дивиться інші страшилки, а вас жаба давить: «Ах, Вова дивиться не моїх лялечок!».

Обережно з діагнозом

Юрій Луценко, політик (про процес над екс-депутатом, одеситом І. Марковим, який потрапив в опалу):

— Прикол нинішніх подій навколо Ігоря Маркова в тому, що нині висувають йому те саме обвинувачення, яке в 2009 році висував я, очолюючи МВС... Ну що ж, у боротьбі фракції холери із групою чуми я вітаю, власне, перемогу самопожирання...

Від чергового:

— Тут треба бути обережним із діагнозом. А то вас можуть посадити тепер уже за... порушення клятви Гіппократа!

Демісезонний... купальник

Рінат Ахметов, бізнесмен (про інвестиційний клімат в Україні):

— А що потрібно Україні? Правила. Щоб не вийшло так, що Україна зустрічає інвестора в костюмі, а проводжає в купальнику!

Від чергового:

— Та ж він, інвестор цей, приїхав навесні, а ми проводжаємо влітку. Про здоров'я його дбаємо. А могли б, як то кажуть, у гробу його бачити...

Одразу видно, що інтелігент

Михайло Добкін, голова Харківської облдержадміністрації (про представників «Свободи»):

— Я вас («Свободу») попереджаю через ваших представників у цьому залі, ми вам ваші портрети Шухевича і Бандери засунемо в ті місця вашого тіла, де їм буде комфортніше, ніж на харківських стадіонах і на вулицях. Тільки не забудьте їх попередньо у трубочку скрутити.

Від чергового:

— Боже, а хто тепер цей текст губернаторові написав?.. Не інакше як гей якийсь...

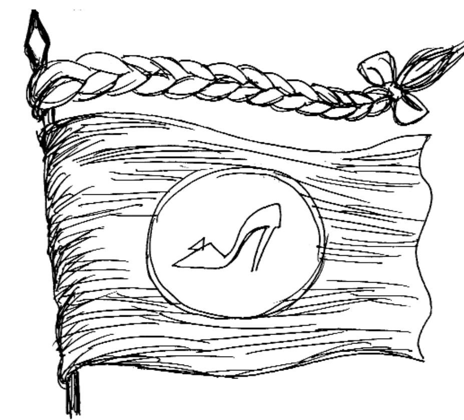
Безцінна

Дональд Туск, прем'єр-міністр Польщі (підсумував дискусії європейських лідерів про асоціацію з Україною словами):

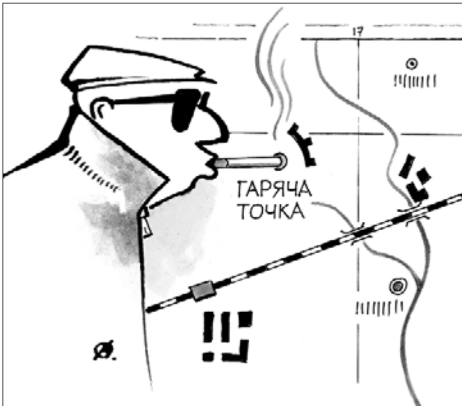
— У нас «важкий оптимізм» із приводу підписання цієї угоди, тому що бажання підписати асоціацію з Україною є, але не за всяку ціну.

Від чергового:

— А все тому, що Юлія Володимирівна Тимошенко в нас просто безцінна... Її продавати — собі дорожче. І ваш «важкий оптимізм» може перетворитися на наше «гірке сьогодення»...

У фокусі...

Григорій Карасін, заступник міністра закордонних справ РФ (закликає Євросоюз знайти таку форму взаємодії із країнами СНД, яка не змушувала б їх вибирати між Росією та ЄС):

— Наше загальне сусідство повинно бути без розділових ліній, а не майданчиком для геополітичної гри навколо так званих «фокусних держав».

Від чергового:

*— Вибачте за **різкість**, але ви ще згадаєте: **закріплювач** — союз непорушний, **проявник** — КДБ. Хоча, зрозуміло, у вас зірвалася **витримка**. І хочеться такої ось **експозиції**: «Дядько-ЄС, іди-но з моєї пісочниці!».*

Мал. Василя ФЛЬОРКА, Миколи КАПУСТИ, Костянтина КАЗАНЧЕВА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Галина КВІТКА, Алла ДОДАТКО, Валерій ДРУЖЕНКО.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописи не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Р Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 32272
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

